

Dziennik Urzędowy C 415

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 63

1 grudnia 2020

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i Opinie

REZOLUCJE

Rada

2020/C 415/01	Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ram tworzenia europejskiego programu pracy z młodzieżą	1
---------------	--	---

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2020/C 415/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10023 — H&F/Carlyle/Vantage) ⁽¹⁾	9
2020/C 415/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9369 — PAI Partners/Wessanen) ⁽¹⁾	10
2020/C 415/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.10012 — Hg/KKR/Citation) ⁽¹⁾	11
2020/C 415/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9930 — LGP/TPG/WellSky) ⁽¹⁾	12
2020/C 415/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9950 — Clearlake Capital Group/TA Associates Management/Ivanti Software) ⁽¹⁾	13
2020/C 415/07	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9864 — CPPIB/KKR/Axel Springer) ⁽¹⁾	14

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

2020/C 415/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.9922 — GHO/MIC/Envision) ⁽¹⁾	15
---------------	--	----

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2020/C 415/09	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie wspierania świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi w Europie ...	16
2020/C 415/10	Konkluzje Rady w sprawie edukacji cyfrowej w europejskich społeczeństwach opartych na wiedzy	22

Komisja Europejska

2020/C 415/11	Kursy walutowe euro — 30 listopada 2020 r.	31
2020/C 415/12	Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 grudnia 2020 r. (<i>Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1)</i>)	32

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2020/C 415/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10042 — Vista Equity Partners/Francisco Partners Management/SmartBear Software) Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	33
2020/C 415/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10062 — SDK/Freja Transport&Logistics) Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	35
2020/C 415/15	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.10029 - ABN AMRO BANK/ODDO BHF/JV) Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i Opinie)

REZOLUCJE

RADA

Rezolucja Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ram tworzenia europejskiego programu pracy z młodzieżą

(2020/C 415/01)

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

UZNAJĄC, ŻE:

1. Praca z młodzieżą to szeroki termin obejmujący zróżnicowane działania o charakterze społecznym, kulturalnym, edukacyjnym, środowiskowym i/lub politycznym, realizowane przez młodych ludzi, z młodymi ludźmi i na rzecz młodych ludzi, zarówno w grupach, jak i indywidualnie. Praca z młodzieżą wykonywana jest przez osoby pracujące z młodzieżą zawodowo i odpłatnie lub w ramach wolontariatu i opiera się na procesach uczenia się pozaformalnego i nieformalnego skupionych na młodych ludziach przy ich dobrowolnym uczestnictwie. Praca z młodzieżą jest przede wszystkim praktyką społeczną bazującą na współpracy z młodymi ludźmi i społecznościami, w których żyją. Jej celem jest ułatwienie młodym ludziom aktywnego udziału i integracji w ich społecznościach oraz wspomaganie ich w podejmowaniu decyzji ⁽¹⁾.
2. Choć panuje powszechna zgoda co do podstawowej funkcji pracy z młodzieżą, praca ta przybiera bardzo różne formy w różnych państwach członkowskich UE, ma różne definicje i opisy oraz wiąże się z różnymi wyobrażeniami, tradycjami, interesariuszami i praktykami. Odbywa się w różnych formach i miejscach ⁽²⁾. Praca z młodzieżą w istotny sposób wpływa na rozwój osobisty i społeczny młodych ludzi, na ich uczestnictwo w życiu społecznym oraz na zmiany życiowe, przez które przechodzą. Jest adresowana do wszystkich młodych ludzi, w tym do tych, którzy mniej angażują się w życie społeczne, mają mniejsze szanse i/lub mogą nie w pełni uczestniczyć w życiu politycznym i społecznym z powodu barier indywidualnych lub strukturalnych ⁽³⁾ lub też z powodu dyskryminacji.
3. Młodzi ludzie dobrowolnie angażują się – w sposób zorganizowany lub w ramach samoorganizacji – w działalność organizacji i stowarzyszeń młodzieżowych, w inicjatywy młodzieżowe lub inne otwarte formy i w ten sposób przyczyniają się do rozwoju społeczeństwa na wszystkich poziomach. Praca z młodzieżą odgrywa kluczową rolę we wspieraniu tego zaangażowania. To sposób na dotarcie do małych, odległych społeczności i na promowanie dialogu z młodymi ludźmi w formie otwartej i dostępnej dla wszystkich.
4. Praca z młodzieżą pozwala młodym ludziom poznawać w teorii i w praktyce uniwersalne wartości, takie jak prawa człowieka, równość płci, demokracja, pokój, pluralizm, różnorodność, inkluzywność, solidarność, tolerancja i sprawiedliwość.
5. Praca z młodzieżą to odrębna dziedzina i ważne środowisko socjalizacji pozaformalnej i nieformalnej. Jest wykonywana przez szeroką wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą ⁽⁴⁾. Praca z młodzieżą ma na względzie indywidualne potrzeby i wymagania młodych ludzi i bezpośrednio odpowiada na wyzwania, z którymi mierzą się oni dziś

⁽¹⁾ Opis z zalecenia CM/Rec (2017)4 Komitetu Ministrów Rady Europy skierowanego do państw członkowskich w sprawie pracy z młodzieżą.

⁽²⁾ Chodzi np. o ośrodki młodzieżowe, projekty młodzieżowe, środowiskową pracę z młodzieżą, nieformalne grupy młodzieżowe, obozy/kolonie młodzieżowe, młodzieżowe działania informacyjne, organizacje młodzieżowe oraz ruchy młodzieżowe, przedstawione w sprawozdaniu końcowym grupy ekspertów pt. „The contribution of youth work to address the challenges young people are facing, in particular the transition from education to employment”.

⁽³⁾ Bariery strukturalne to w przeciwieństwie do indywidualnych takie bariery, które nie dotyczą danej osoby, ale ram regulacyjnych, którym dana osoba podlega, oraz jej podstawowych warunków życia.

⁽⁴⁾ Zob. definicja w załączniku II.

w życiu społecznym. Istotnym komponentem pracy z młodzieżą jest tworzenie w społeczeństwie bezpiecznych, dostępnych, otwartych i autonomicznych przestrzeni dla młodych ludzi oraz przyjaznego otoczenia sprzyjającego uczeniu się poprzez praktykę. Udział młodych ludzi w kształtowaniu i realizacji pracy z młodzieżą ma zasadnicze znaczenie dla tego, by organizacje, programy i działania były adekwatne i dostosowane do potrzeb i aspiracji młodych ludzi.

6. Praca z młodzieżą pomaga młodym ludziom uczyć się i angażować, a tym samym promuje świadomość demokratyczną i europejską aktywność obywatelską.
7. Podczas II Europejskiej Konwencji w sprawie Pracy z Młodzieżą, która odbyła się w 2015 r., interesariusze starali się wypracować wspólne europejskie pojęcie tego, czym jest praca z młodzieżą, i opisać jej podstawowe funkcje względem młodych ludzi: tworzenie przestrzeni dla młodych ludzi i budowanie mostów w ich życiu.

PODKREŚLAJĄ, ŻE:

8. W ostatnich dekadach praca z młodzieżą stała się odrębną dziedziną prac podejmowanych przez młodych ludzi, z młodymi ludźmi i na rzecz młodych ludzi na szczeblu europejskim. W niektórych państwach członkowskich praca z młodzieżą jest już dziedziną ugruntowaną. Jednak aby w pełni zbadać jej potencjał, należy bardziej rozwinąć zdolności.
9. Źródłem wielu ostatnich zmian w tej dziedzinie jest wspólnota praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą. Zmiany zostały zainicjowane przez szerokie grono interesariuszy, którzy uczestniczą w odpowiadaniu na konkretne potrzeby w dziedzinie pracy z młodzieżą. Zmiany te odzwierciedlają ogromną różnorodność pracy z młodzieżą i jej różne tradycje w poszczególnych państwach członkowskich.
10. Praca z młodzieżą w Europie nadal wiąże się z licznymi wyzwaniami:
 - a) **Koncepcja:** Praca z młodzieżą musi pozostać wrażliwa na zmiany w życiu społecznym i w życiu codziennym młodych ludzi, na nową wiedzę i kontekst polityczny, a zarazem musi być aktywnie inkluzywna i oferować równe możliwości wszystkim młodym ludziom. Należy zatem wypracować jej wspólne podstawowe pojęcie i wspólne zasady. Potrzebne są także bezpieczne, dostępne, otwarte i autonomiczne przestrzenie do pracy z młodzieżą, należy podejmować stałą refleksję nad metodami i nowatorstwem praktyk, analizować trendy i zmiany oraz dostosować ramy koncepcyjne, strategie i praktyki, w stosownym przypadku z parterami z innych sektorów. Ponadto należy zająć się globalnymi trendami, takimi jak wyzwania demograficzne, zmiany klimatu i cyfryzacja, i wspierać rozwój innowacyjnych rozwiązań, inteligentnej i cyfrowej pracy z młodzieżą.
 - b) **Kompetencje:** Ważne jest, by zapewnić dostateczne zasoby z myślą o stałym rozwoju pracy z młodzieżą. Dobrej jakości kształcenie i szkolenie oraz praktyczne wsparcie dla osób pracujących z młodzieżą w UE to warunek wstępny promowania uznawania i walidacji kompetencji osób pracujących z młodzieżą w państwach członkowskich.
 - c) **Wiarygodność:** Aby rola i znaczenie pracy z młodzieżą oraz jej efekty cieszyły się uznaniem poza samą tą dziedziną, należy promować w społeczeństwie praktykę pracy z młodzieżą, jakość tej pracy zaś musi spełniać oczekiwania i wymogi przedmiotowe i społeczne oraz być spójna z charakterem, wyobrażeniem i praktykami zawodowymi tej dziedziny. Aby spełnić te wymogi, należy również doskonalić, monitorować i oceniać jakość pracy z młodzieżą. Należy prowadzić badania w dziedzinie pracy z młodzieżą, nie należy jednak tworzyć niepotrzebnych obciążeń biurokratycznych.
 - d) **Kontakty:** Aby wspólnota praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą mogła dalej rozwijać pracę z młodzieżą jako dziedzinę mającą na względzie potrzeby młodych ludzi, należy dbać o wewnętrzną współpracę, w tym o relacje między organizatorami pracy z młodzieżą a osobami kształtującymi politykę młodzieżową, oraz o współpracę z innymi sektorami i dziedzinami polityki. Ważnymi czynnikami są także: uznanie społeczne, relacje z polityką młodzieżową, odpowiednie ramy prawne, zasoby finansowe, ramy instytucjonalne oraz odpowiednie i trwałe struktury.
 - e) **Kryzysy i szanse:** Praca z młodzieżą wciąż staje przed zasadniczymi wyzwaniami i musi dostosowywać się, by sprostać ewoluującym potrzebom. Z powodu kryzysów takich jak pandemia COVID-19 zagrożone jest samo istnienie i trwałość wielu stowarzyszeń młodzieżowych, organizacji zajmujących się pracą z młodzieżą oraz służb ds. młodzieży. Ograniczenie kontaktów społecznych poważnie wpłynęło na sposób prowadzenia pracy z młodzieżą, a zatem i na młodych ludzi, szczególnie tych o mniejszych szansach. Okazało się jednak, że praca z młodzieżą potrafi szybko zareagować na taki kryzys i zadbać, by opinie młodych ludzi były uwzględniane w procesie opracowywania planów Unii na okres po kryzysie.

11. Zarówno w strategii UE na rzecz młodzieży (2019–2027), jak i w strategii Rady Europy w sektorze młodzieży 2030 apeluje się o opracowanie europejskiego programu pracy z młodzieżą. W ramach tego apelu strategia UE zachęca do poszukiwania dalszych synergii z pracami prowadzonymi w tej dziedzinie przez Radę Europy. Pozwoliłoby to budować wzajemną współpracę i tworzyć synergie między UE a Radą Europy w celu dalszego rozwijania praktyk i polityk w dziedzinie pracy z młodzieżą.

APROBUJĄ PONIŻSZE RAMY STRATEGICZNE JAKO EUROPEJSKI PROGRAM PRACY Z MŁODZIEŻĄ:

12. Europejski program pracy z młodzieżą (zwany dalej „programem”) to strategiczne ramy wzmocnienia i rozwijania jakości, innowacyjności i uznawalności pracy z młodzieżą. Reprezentuje on podejście ukierunkowane na dalszy rozwój opartej na wiedzy pracy z młodzieżą w Europie oraz na łączenie decyzji politycznych z ich praktyczną realizacją. Program charakteryzuje się skoordynowaną współpracą interesariuszy na różnych szczeblach i w różnych obszarach pracy z młodzieżą i ma wzmocnić także pracę z młodzieżą jako odrębną dziedzinę prac, która byłaby równorzędna wobec innych dziedzin polityki.

13. Na program składają się następujące elementy:

- a) Podstawa polityczna

W myśl strategii UE na rzecz młodzieży (2019–2027) europejski program pracy z młodzieżą powinien służyć jakości, innowacyjności i uznawalności pracy z młodzieżą. Jeżeli chodzi o realizację, działania UE w dziedzinie pracy z młodzieżą powinny przyczynić się do ogólnych celów strategii i opierać się na instrumentach i sposobach zarządzania przewidzianych dla tej strategii.

Zalecenie Rady Europy w sprawie pracy z młodzieżą i jej zalecenie w sprawie strategii w sektorze młodzieży 2030 stanowią impuls do wzmocnienia, uznawania i dalszego rozwijania polityk i praktyk z zakresu pracy z młodzieżą, a tym samym stanowią wkład w rozwój programu.

W powyższych dokumentach apeluje się o tworzenie synergii lub ścisłą współpracę między Radą Europy a instytucjami Unii Europejskiej i ich państwami członkowskimi.

- b) Współpraca wspólnoty praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą

Dla skuteczności programu sprawą zasadniczą jest współpraca wspólnoty praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim; od niej będzie zależeć zarówno treść programu, jak i jego przyszły rozwój.

- c) Program w praktyce: proces boński

Proces realizacji programu, zwany procesem bońskim^(*), powinien być kształtowany przez wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą, w ramach stosownych zakresów ich kompetencji oraz różnorodnych uprawnień, ról i zdolności. Polega na opracowywaniu i proponowaniu strategii, środków i priorytetów realizacji na wszystkich szczeblach, które należy wykonać poprzez działania na szczeblach od lokalnego po europejski, w ramach całego spektrum miejsc pracy z młodzieżą i w ramach stosownych zakresów kompetencji.

- d) Programy finansowania pracy z młodzieżą

Wsparciem i środkami finansowymi ułatwiającymi realizację programu mogą służyć stosowne obowiązujące unijne programy finansowania dotyczące młodzieży (w szczególności Erasmus+ Młodzież oraz Europejski Korpus Solidarności), zgodnie ze swoimi celami.

DAŻĄ DO TEGO, BY:

14. Promować dalszy rozwój i wzmocnienie jakości, innowacyjności i uznawalności pracy z młodzieżą i – w partnerstwie ze wspólnotą praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą – doskonalić ramy, w kontekście których praca ta się odbywa, na wszystkich szczeblach, w tym poprzez współpracę międzysektorową i podejścia oparte na dowodach.
15. Zwrócić szczególną uwagę na realizację programu jako elementu strategii UE na rzecz młodzieży i w miarę możliwości w pełni uwzględnić polityki pracy z młodzieżą na wszystkich szczeblach polityki młodzieżowej i w odnośnych strategiach (krajowych, regionalnych i lokalnych) w państwach członkowskich.
16. Zapewnić istnienie trwałych struktur i dostępność odpowiednich zasobów z myślą o dobrej jakościowo pracy z młodzieżą, tak by wszyscy młodzi ludzie mogli w pozytywny sposób doświadczyć środków wprowadzanych w tej dziedzinie lub sami kształtować takie środki, ze szczególnym uwzględnieniem działań na szczeblu lokalnym oraz na obszarach oddalonych i obszarach wiejskich, gdzie jest mniej możliwości pracy z młodzieżą.

(*) Początkiem procesu realizacji programu będzie III Europejska Konwencja w sprawie Pracy z Młodzieżą (wydarzenie cyfrowe transmitowane z Bonn).

17. Wzmocnić i upowszechnić wspólne zasady pracy z młodzieżą we wspólnocie praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą poprzez poszerzanie wiedzy o rozwoju pracy z młodzieżą w Europie i uwrażliwianie na ten rozwój, poprzez promowanie regularnej współpracy, kontaktów i wspólnych praktyk, a zarazem uwzględnianie różnic między poszczególnymi szczeblami i obszarami pracy z młodzieżą.
18. Zwiększać orientację w koncepcjach, metodach i narzędziach stosowanych w kształceniu i szkoleniu z zakresu pracy z młodzieżą, dalej rozwijać oparte na kompetencjach ramy pozaformalnego i nieformalnego kształcenia i szkolenia z zakresu pracy z młodzieżą, w stosownym przypadku oraz zapewniać różnorodnym podmiotom zaangażowanym w pracę z młodzieżą dostateczne, dobre jakościowo kształcenie, szkolenie, wskazówki i wsparcie.
19. Regularnie monitorować i oceniać stan pracy z młodzieżą oraz zmiany i wyzwania w tym zakresie, analizować potrzeby młodych ludzi i trendy istotne dla pracy z młodzieżą, włączać młodych ludzi w opracowywanie strategii i zachęcać wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą, by we współpracy z innymi zainteresowanymi sektorami reagowała na te zmiany i stosownie do nich dalej rozwijała swoje sposoby pracy.
20. W stosownym przypadku dalej rozwijać strategie i działania umożliwiające uznawanie i walidację uczenia się pozaformalnego i nieformalnego z zakresu pracy z młodzieżą oraz uznawanie wkładu pracy z młodzieżą w zwiększanie podmiotowości młodych ludzi.
21. Wzmocnić pracę z młodzieżą, tak by dawała młodym ludziom umiejętność przyczyniania się do rozwoju inkluzywnych, zrównoważonych, demokratycznych, pluralistycznych i pokojowych społeczeństw.
22. Zwiększać możliwość interakcji i kontaktów transgranicznych między młodymi ludźmi z różnych środowisk kulturowych i społeczno-ekonomicznych oraz możliwość wymiany międzykulturowej w ramach państw członkowskich i uczynić z tego standardową praktykę w ramach pracy z młodzieżą, a także ułatwiać tworzenie bardziej strategicznych projektów współpracy z zakresu pracy z młodzieżą w Europie.
23. W świetle doświadczeń zdobytych podczas pandemii COVID-19 i w obliczu ewentualnych przyszłych kryzysów zapewnić na wszystkich szczeblach trwałość i operacyjność różnorodnych rozwiązań i struktur służących pracy z młodzieżą poprzez opracowanie mechanizmów i zasobów odpornych na kryzysy, w tym technologii cyfrowych, i zapewnić, by rozwiązania i struktury potrafiły dostosowywać się do bieżącej sytuacji oraz do podobnych sytuacji, które mogą się pojawić w przyszłości.
24. Zacieśnić współpracę zarówno między państwami członkowskimi a Radą Europy, jak i między stosownymi instytucjami, po to by wspierać rozwój dobrej jakościowo pracy z młodzieżą w całej Europie.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY ZGODNIE Z ZASADĄ POMOCNICZOŚCI, NA ODPOWIEDNICH SZCZEBLACH I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM SPECYFIKI KRAJOWEJ:

25. Uwzględniały pracę z młodzieżą w obecnych i przyszłych strategiach polityki młodzieżowej oraz podczas ich realizacji na wszystkich szczeblach administracyjnych, po to by sprzyjać większej innowacyjności i poprawie jakości oraz zwiększać uznanie dla tej dziedziny, ze szczególnym naciskiem na działania na szczeblu lokalnym podczas kształtowania i rozwijania programu.
26. Z myślą o dalszym rozwijaniu pracy z młodzieżą na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym – zgodnie ze wspólnymi celami programu – zidentyfikowały tematy i dziedziny, które należałoby opracować i wdrożyć w ramach strategii UE na rzecz młodzieży i we współpracy ze wspólnotą praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą. Proces ten powinien być jak najbardziej ukierunkowany i w stosownym przypadku włączony w istniejące strategie.
27. Poinformowały o programie i jego realizacji wszystkie stosowne podmioty na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w ramach wspólnoty praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą i zadbały o odpowiedni dialog z nimi i między nimi.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY W RAMACH SWOICH KOMPETENCJI, NA ODPOWIEDNICH SZCZEBLACH I Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

28. Promowały europejski wymiar pracy z młodzieżą poprzez kontakty, współpracę oraz uczenie się międzykulturowe i partnerskie na szczeblu transgranicznym i transnarodowym.
29. Ułatwiały realizację i dalszy rozwój programu poprzez korzystanie z istniejących struktur i instrumentów lub też w stosownym przypadku identyfikowanie lub ustanawianie nowych struktur wsparcia, narzędzi, partnerstw lub innych odpowiednich metod współpracy na różnych szczeblach.
30. Dbaly o to, by program był w jak największym stopniu kształtowany przez wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą, i zapewniły jej informacje, możliwości i przestrzenie ułatwiające zaangażowanie. W tym względzie szczególną uwagę należy poświęcić młodym ludziom i osobom pracującym z młodzieżą.

31. Przewidziały zasadniczo co pięć lat Europejską Konwencję w sprawie Pracy z Młodzieżą jako forum, na którym rozwinięty byłby program, rozważyły zaproszenie państw członkowskich Rady Europy w ramach unijnej polityki sąsiedztwa i zastanowiły się, jak można by wesprzeć przygotowanie i realizację programu poprzez programy Erasmus+ Młodzież i Europejski Korpus Solidarności.
32. Utworzyły otwartą, konsultacyjną sieć ds. rozwoju pracy z młodzieżą w Europie, łączącą stosowne struktury, które skutecznie przyczyniają się do rozwoju pracy z młodzieżą poprzez promowanie nowatorskich podejść, wspieranie rozwoju i współpracy z i pomiędzy różnymi podmiotami wewnątrz i na zewnątrz wspólnoty praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą, zapewnianie wsparcia i upowszechnianie informacji o różnych priorytetach tematycznych, podejściach, sieciach i grupach docelowych. W tym względzie wsparciem dla sieci powinny być także doradztwo i wiedza fachowa z innych sektorów. Sieć powinna starać się włączać nowe podmioty w swoje prace rozwojowe.
33. Zbadały możliwości, dzięki którym do realizacji programu mogłyby się w stosownym przypadku aktywnie przyczyniać unijne programy finansowania, takie jak Erasmus+ Młodzież i Europejski Korpus Solidarności, za pomocą przewidzianych w nich instrumentów finansowych.
34. Promowały wśród wszystkich młodych ludzi aktywną, krytyczną świadomość obywatelską i demokratyczną oraz uznanie dla różnorodności jako stałe, podstawowe elementy pracy z młodzieżą, w tym poprzez promowanie budowania kompetencji w drodze kształcenia i szkolenia osób pracujących z młodzieżą. Zapewniły wszystkim młodym ludziom, bez dyskryminacji, możliwość podejmowania działań z własnej inicjatywy, rozwijania sprawczości i wywierania pozytywnego wpływu.
35. Monitorowały i oceniały realizację programu. W tym celu w sprawozdaniu UE na temat młodzieży powinien się znaleźć specjalny rozdział poświęcony rozwojowi struktur pracy z młodzieżą, narzędzi, partnerstw lub innych odpowiednich metod współpracy w państwach członkowskich i na szczeblu europejskim.

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

36. Zapewniła, by program został uwzględniony podczas realizacji strategii UE na rzecz młodzieży, w tym europejskich celów młodzieżowych, i zwiększyła jego widoczność poprzez użycie instrumentów i narzędzi zarządzania przewidzianych w strategii UE na rzecz młodzieży do realizacji programu oraz monitorowania, oceniania, upowszechniania i wykorzystywania jego wyników.
37. Zapewniła synergię z innymi organizacjami międzynarodowymi oraz wzmocniła istniejące partnerstwo z Radą Europy przy realizacji programu poprzez komplementarne i skoordynowane działanie. Partnerstwo UE – Rada Europy na rzecz młodzieży mogłoby odgrywać centralną rolę w zapewnianiu synerгии i ułatwianiu dialogu z myślą o osobach pracujących z młodzieżą.
38. Rozważyła stworzenie specjalnej otwartej, wielojęzycznej europejskiej platformy cyfrowej poświęconej pracy z młodzieżą w ścisłej współpracy ze wspólnotą praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą, po to by można było dzielić się informacjami, wiedzą i sprawdzonymi rozwiązaniami oraz angażować się we współpracę i partnerskie uczenie się. Tym samym ułatwiła rozwój i realizację programu, w tym w stosownym przypadku jego wymiaru zewnętrznego. W procesie tworzenia i wdrażania platformy mogłaby pomagać i doradzać grupa ekspertów reprezentująca wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą.
39. Wzmocniła podejścia do pracy z młodzieżą w Europie oparte na budowaniu wiedzy oraz na dowodach poprzez ułatwianie kontaktów eksperckich oraz badań naukowych i praktycznych na temat skutków zasad, wydarzeń, koncepcji, działań i praktyk stosowanych w tej dziedzinie, w szczególności poprzez angażowanie naukowców prowadzących badania nad młodzieżą i budowanie repozytorium wiedzy fachowej w organizacjach zajmujących się pracą z młodzieżą.

ZAŁĄCZNIK I

Źródła

Przyjmując niniejszą rezolucję, Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie odwołują się do następujących dokumentów:

Dokumenty Rady

- Rezolucja Rady w sprawie ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży: strategia Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 (Dz.U. C 456 z 18.12.2018, s. 1)
- Konkluzje Rady pt. „Cyfrowa praca z młodzieżą” (Dz.U. C 414 z 10.12.2019, s. 2)
- Konkluzje Rady w sprawie inteligentnej pracy z młodzieżą (Dz.U. C 418 z 7.12.2017, s. 2)
- Konkluzje Rady pt. „Kształcenie i szkolenie osób pracujących z młodzieżą” (Dz.U. C 412 z 9.12.2019, s. 12)
- Konkluzje Rady w sprawie zwiększania szans młodych ludzi w obszarach wiejskich i regionach oddalonych (Dz.U. C 193 z 9.6.2020, s. 3)
- Rezolucja Rady na temat pracy z młodzieżą (Dz.U. C 327 z 4.12.2010, s. 1)
- Zalecenie Rady z dnia w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1)
- Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 1)

Dokumenty Komisji Europejskiej

- Study on youth work and entrepreneurial learning (2017)
- Study on the value of youth work in the EU: general report – case studies – country reports (2014)
- Youthpass impact study. Young people’s personal development and employability and the recognition of youth work (2013)

Sprawozdania grup ekspertów dotyczące współpracy Rady na rzecz młodzieży

- Sprawozdanie grupy ekspertów: Developing digital youth work – Policy recommendations, training needs and good practice examples (2018)
- Sprawozdanie grupy ekspertów: The contribution of youth work to preventing marginalisation and violent radicalisation (2017)
- Sprawozdanie grupy ekspertów: The contribution of youth work to address the challenges young people are facing, in particular the transition from education to employment (2015)
- Sprawozdanie grupy ekspertów: Quality Youth Work – A common framework for the further development of youth work (2015)

Dokumenty Rady Europy

- Zalecenie CM/Rec (2017)4 Komitetu Ministrów Rady Europy skierowane do państw członkowskich w sprawie pracy z młodzieżą
- Zalecenie CM/Res (2020)2 Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie strategii Rady Europy w sektorze młodzieży 2030

Pozostałe

- Declaration of the 2nd European Youth Work Convention ⁽¹⁾
- European Training Strategy in the field of Youth. Supporting the development of quality youth work in Europe through capacity building (2015) ⁽²⁾

⁽¹⁾ https://pjp-eu.coe.int/documents/42128013/47262187/The+2nd+European+Youth+Work+Declaration_FINAL.pdf/cc602b1d-6efc-46d9-80ec-5ca57c35eb85

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/youth/sites/youth/files/eu-training-strategy-youth_en.pdf

ZAŁĄCZNIK II

Do celów niniejszej rezolucji stosuje się następującą definicję:

Wspólnota praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą ⁽¹⁾

W dziedzinie pracy z młodzieżą wspólnotę praktyków należy rozumieć jako grupę osób (profesjonalistów lub nieprofesjonalistów), które są zainteresowane rozstrzygnięciem jakiejś kwestii, podniesieniem umiejętności i uczeniem się od siebie nawzajem.

Wspólnota praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą to interesariusze ze wszystkich szczebli – od lokalnego po europejski, tacy jak:

- osoby pracujące z młodzieżą i liderzy młodzieżowi,
- osoby zarządzające pracą z młodzieżą,
- wykonawcy projektów,
- akredytowane i niezależne organizacje zajmujące się pracą z młodzieżą,
- trenerzy,
- naukowcy,
- edukatorzy osób pracujących z młodzieżą,
- społeczności lokalne i gminy,
- agencje narodowe programów Erasmus+ Młodzież i Europejski Korpus Solidarności,
- przedstawiciele młodzieży oraz młodzi ludzie, a także
- osoby kształtujące politykę młodzieżową.

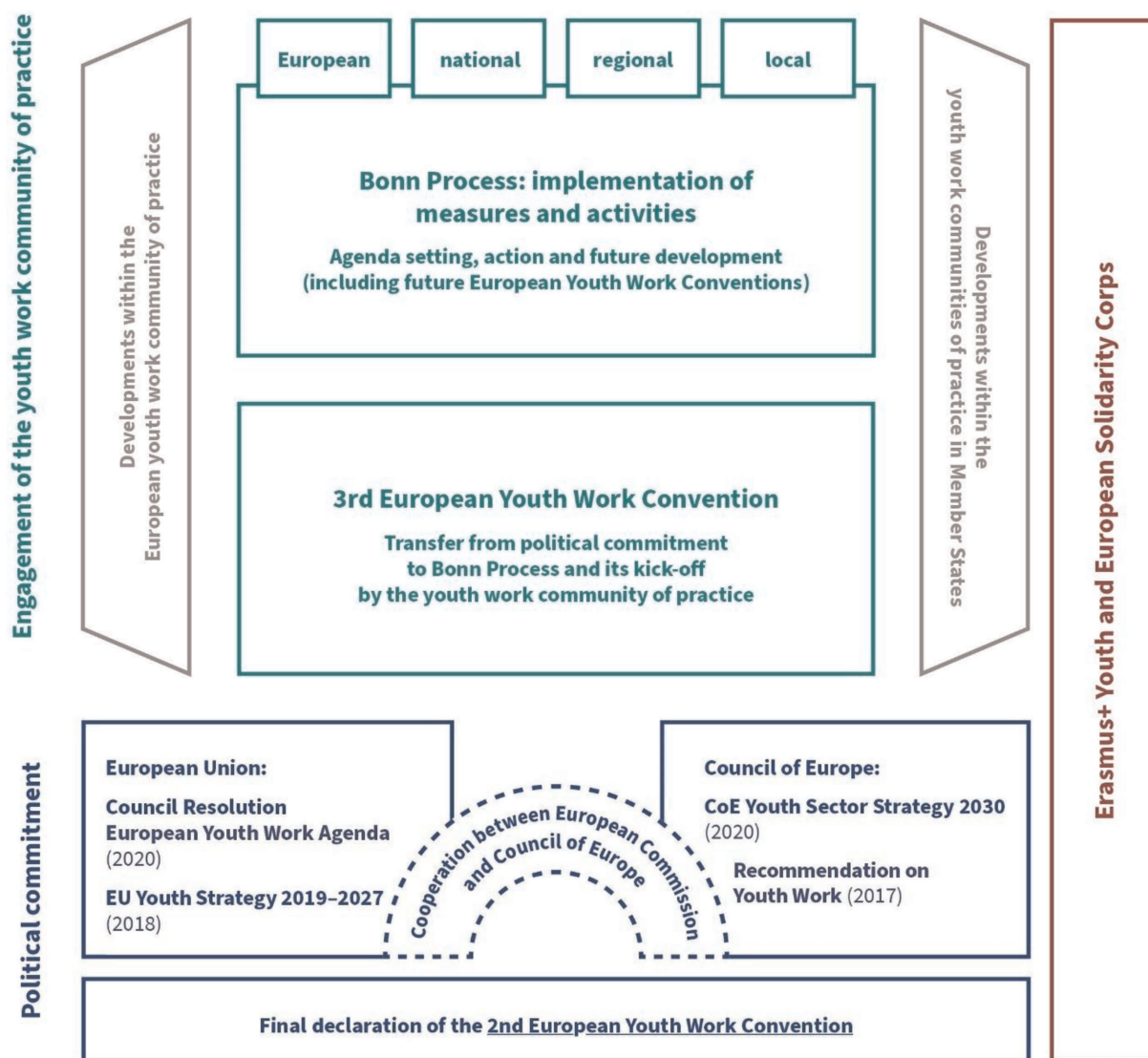
Wszystkie podmioty składające się na wspólnotę praktyków zajmujących się pracą z młodzieżą mają w ramach stosownych zakresów kompetencji różne uprawnienia, role i zdolności w kwestii rozwijania pracy z młodzieżą.

⁽¹⁾ Pojęcie „wspólnota praktyków” to termin teoretyczny stworzony przez psychologów edukacyjnych Jean Lave i Étienne’a Wengera.

ZAŁĄCZNIK III

Infografika na temat europejskiego programu pracy z młodzieżą

The European Youth Work Agenda

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.10023 — H&F/Carlyle/Vantage)****(tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 415/02)

W dniu 24 listopada 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M10023. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9369 — PAI Partners/Wessanen)****(tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 415/03)

W dniu 28 sierpnia 2019 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32019M9369. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.10012 — Hg/KKR/Citation)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

(2020/C 415/04)

W dniu 24 listopada 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M10012. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9930 — LGP/TPG/WellSky)****(tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 415/05)

W dniu 15 września 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M9930. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.9950 — Clearlake Capital Group/TA Associates Management/Ivanti Software)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

(2020/C 415/06)

W dniu 6 października 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M9950. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa M.9864 — CPPIB/KKR/Axel Springer)

(tekst mający znaczenie dla EOG)

(2020/C 415/07)

W dniu 3 września 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M9864. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.9922 — GHO/MIC/Envision)****(tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 415/08)

W dniu 3 września 2020 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32020M9922. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

*(Informacje)***INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ****RADA****Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie
wspierania świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi
w Europie**

(2020/C 415/09)

RADA I PRZEDSTAWICIELE RZĄDÓW PAŃSTW CZŁONKOWSKICH ZEBRANI W RADZIE,

UZNAJĄC, ŻE:

1. Unia Europejska opiera się na takich wartościach jak demokracja, pluralizm, równość i praworządność. Poszanowanie praw człowieka, wolność, niedyskryminacja, tolerancja i ochrona mniejszości stanowią niezbywalne fundamenty idei europejskiej ⁽¹⁾.
2. Demokracji i społeczeństwa, w którym panują pluralizm, niedyskryminacja, tolerancja, sprawiedliwość, praworządność i solidarność, nigdy nie należy uznawać za oczywistość; muszą one być chronione, umacniane i wspierane przez podmioty polityczne, społeczeństwo, przedsiębiorstwa, środowisko akademickie, media, w ramach formalnego i pozaformalnego uczenia się i szkoleń, a także przez każdego z nas.
3. Młodzi ludzie powinni mieć możliwość konstruktywnego udziału w podejmowaniu decyzji we wszystkich sprawach, które ich dotyczą. Mają oni prawo do wolności wypowiedzi, dostępu do informacji oraz do ochrony przed dyskryminacją. Mają też prawo do kształcenia, szkolenia i udziału w zajęciach z zakresu pracy z młodzieżą, co umożliwi im zapoznanie się m.in. z prawami człowieka i podstawowymi wolnościami oraz przygotowuje ich do odpowiedzialnego życia w wolnym społeczeństwie.
4. Kreatywność młodzieży ma zasadnicze znaczenie dla istnienia demokracji w Europie. Kultury, ruchy, grupy, organizacje i inicjatywy młodzieżowe mogą mieć decydujący wpływ na wydarzenia polityczne i zmiany społeczne. Inicjatywy na rzecz ochrony środowiska i klimatu, na rzecz przeciwdziałania rasizmowi i na rzecz różnorodności społecznej to tylko niektóre przykłady spraw, w które często angażują się młodzi ludzie w Europie.
5. Młodość jest etapem warunkującym dalsze życie i z politycznego punktu widzenia zasługuje na szczególną uwagę. Młodzież Europy pochodzi z wielu różnych środowisk, charakteryzuje się różnorodnymi zainteresowaniami i zdolnościami i stoi w obliczu wielu wyzwań – zarówno w ujęciu indywidualnym, jak i społecznym. Otwieranie możliwości życiowych jednostkom, szczególnie młodym ludziom mającym mniejsze szanse, i wspieranie świadomości demokratycznej młodzieży to zadania, które wymagają szerokiego wsparcia ze strony społeczeństwa i odpowiednich działań w ramach polityki.
6. Media i technologia cyfrowa mają ogromny potencjał poprawy zaufania do demokracji poprzez zapewnienie młodym ludziom szerokich możliwości dostępu do informacji niezbędnych do demokratycznego zaangażowania, kontaktowania się z innymi na duże odległości, wyrażania opinii, korzystania z ich praw i zaangażowania się w aktywne obywatelstwo. Jednocześnie cyfryzacja wiąże się z pewnymi negatywnymi zjawiskami, które mogą zagrażać demokracji, takimi jak dezinformacja, polaryzacja, propaganda i nienawistne wypowiedzi.

⁽¹⁾ Artykuł 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

7. Celem Unii Europejskiej jest zachęcanie młodzieży do udziału w demokratycznym życiu Europy ⁽²⁾.
8. Promowanie demokracji uczestniczącej sprzyjającej włączeniu społecznemu jest jedną z zasad przewodnich strategii UE na rzecz młodzieży (2019–2027). Strategia UE na rzecz młodzieży ma na celu wspieranie zaangażowania młodych Europejczyków w kształtowanie społeczeństwa i polityki. Opinie młodych ludzi są zatem brane pod uwagę, na przykład w ramach dialogu UE z młodzieżą i 11 europejskich celów młodzieżowych ⁽³⁾. Szczególnie istotne z punktu widzenia demokratycznego uczestnictwa młodzieży są europejskie cele młodzieżowe nr 1 (łączenie UE z młodzieżą) i nr 9 (Przestrzeń i uczestnictwo dla wszystkich).

ODNOTOWUJĄ:

9. Pomysły i opinie młodych przedstawione na konferencji UE na temat młodzieży w październiku 2020 r. skupiały się zagadnieniu „przestrzeń i uczestnictwo dla wszystkich” i stanowiły cenną inspirację do działań na rzecz zwiększania świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi w Europie. Te pomysły i opinie obejmują:
 - wprowadzenie krytycznego myślenia jako obowiązkowej części programów nauczania,
 - włączenie młodych ludzi i organizacji młodzieżowych w procesy decyzyjne na wszystkich szczeblach i realizację tego projektu zgodnie z podejściem opartym na prawach człowieka,
 - obniżenie do 16 lat wieku uprawniającego do głosowania i kandydowania we wszystkich wyborach, przy jednoczesnym usunięciu wszystkich przeszkód utrudniających głosowanie i zachęcaniu do udziału w wyborach,
 - specjalne procesy wzmacniające głos młodzieży z grup mniejszościowych oraz zapewnienie bezpośredniego zaangażowania tych grup,
 - finansowanie stałych struktur uczestnictwa,
 - nowe możliwości europejskiego finansowania dla potrzeb tworzenia i podtrzymywania przestrzeni dla młodzieży,
 - priorytetowe traktowanie – na szczeblu europejskim i w podejściu międzysektorowym – tworzenia bezpiecznych przestrzeni cyfrowych dla młodych ludzi oraz propagowanie umiejętności cyfrowych.

UWAŻAJĄ, ŻE:

10. Aby rozwinąć w sobie świadomość demokratyczną, młodzi ludzie muszą być w stanie doświadczyć poczucia własnej skuteczności, inicjatywy i współtworzenia. Dzięki temu ich udziałem stają się procesy demokratyczne i nabywają oni kompetencje, które stanowią fundament żywej demokracji. Kluczowymi elementami tego inkluzywnego procesu są: doświadczenie kultury otwartej dyskusji, zwiększanie tolerancji dla różnych opinii i sposobów życia oraz budowanie zdolności do osiągania kompromisu, akceptowania decyzji większości i ochrony mniejszości.
11. Promowanie demokratycznego zaangażowania oznacza pobudzanie młodych ludzi do niezależnego, krytycznego i zniuansowanego myślenia oraz do bycia aktywnymi obywatelami; polega ono też na zachęcaniu młodych ludzi do zastanowienia się nad tym, czy ich otoczenie chroni wspólne europejskie wartości i gwarantuje im ich prawa. Może ono wzmocnić autonomię młodych ludzi, ich zdolność do podejmowania własnych decyzji i odwagę obywatelską, a także umożliwić im kształtowanie nie tylko własnego życia, ale także polityki i społeczeństwa w Europie, zgodnie z zasadami demokratycznymi i w duchu solidarności.
12. Współpraca europejska opiera się na różnorodności, zrozumieniu i otwartym dialogu. Ten podstawowy konsensus wnosi wkład zarówno w kulturę demokratyczną, jak i w spójność w Europie, a także stanowi trwałą podstawę demokratycznego zaangażowania młodych ludzi. Pomaga on przeciwdziałać antidemokratycznym, antyludzkim, seksistowskim, rasistowskim, dyskryminacyjnym i wykluczającym tendencjom w naszym społeczeństwie, a także może przyczynić się do zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi.
13. Wszyscy młodzi ludzie potrzebują punktów dostępu, wsparcia i możliwości, aby mogli wziąć odpowiedzialność za swoje wybory, wyrażać siebie, doświadczać poczucia własnej skuteczności i swobodnie przyczynić się do demokratycznego życia w Europie. Cyfrowa i fizyczna przestrzeń dla młodzieży powinna być współprojektowana przez samą młodzież, zapewniana przez podmioty rządowe i pozarządowe oraz promowana we wszystkich rodzajach formalnego i pozaformalnego uczenia się i szkolenia. Wymaga to również silnego i niezależnego społeczeństwa obywatelskiego. Szczególnie ważne są formy samoorganizacji i rzecznictwa, takie jak organizacje młodzieżowe i rady młodzieżowe, w których młodzi ludzie uczą się brać odpowiedzialność za siebie i innych.

⁽²⁾ Art. 165 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽³⁾ Załącznik 3 do rezolucji Rady w sprawie ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży: Strategia Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 (2018/C 456/01).

14. Umożliwienie wszystkim młodym ludziom doświadczenia demokracji wymaga integracyjnego podejścia uwzględniającego ich różnorodność w wielu aspektach. Szczególną uwagę należy zwrócić na młodych ludzi, którzy ze względu na swą niekorzystną sytuację – indywidualną lub strukturalną – mają jedynie ograniczony dostęp do procesów partycypacyjnych, zajęć z zakresu pracy z młodzieżą i interakcji z innymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, przy jednoczesnym uwzględnieniu ryzyka dyskryminacji krzyżowej.

PODKREŚLAJĄ, ŻE:

15. Zasady uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, a w szczególności wartości i praktyki pracy z młodzieżą, oferują wiele możliwości zwiększania świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi. Jest to możliwe głównie dlatego, że działania związane z pracą z młodzieżą mają charakter zorientowany na procesy i partycypacyjny, są skierowane zarówno do młodzieży zorganizowanej, jak i niezorganizowanej i ściśle dostosowane do potrzeb i zainteresowań młodych ludzi. Wiedza fachowa i metody stosowane w pracy z młodzieżą mogą służyć za inspirację dla innych sektorów. Praca z młodzieżą może zatem odgrywać jednoczącą i koordynacyjną rolę we wspieraniu demokracji i zaangażowania politycznego młodzieży, od szczebla lokalnego po europejski.
16. Ponadto w sektorze pracy z młodzieżą należy opracować nowatorskie koncepcje i sposoby postępowania oparte na podejściu krytycznym i emancypacyjnym, skupiające się na autonomii i poczuciu inicjatywy młodych ludzi oraz na ich możliwościach współtworzenia. Za punkt wyjścia można przyjąć istniejące koncepcje, takie jak edukacja w zakresie praw człowieka, kształcenie międzykulturowe i globalne, umiejętności cyfrowe i umiejętności korzystania z mediów oraz edukacja obywatelska. Osoby pracujące z młodzieżą na zasadzie odpłatnej oraz w formie wolontariatu powinny być postrzegane jako towarzyszące młodym ludziom w tych doświadczeniach i otrzymywać wsparcie w zakresie wymiany sprawdzonych sposobów postępowania oraz nabywania umiejętności i kompetencji interpersonalnych.
17. Świadomość demokratyczna i demokratyczne zaangażowanie promowane są przez różne programy europejskie. Programy Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności to szczególnie dobre ramy wspierające zaangażowanie młodzieży w ukierunkowany sposób poprzez dialog międzykulturowy i wzajemne uczenie się, zwłaszcza w dziedzinie wartości i spraw europejskich.
18. Świadomość demokratyczna młodych ludzi i ich demokratyczne zaangażowanie przyczyniają się do zwiększenia trwałości społeczeństwa. Jest to szczególnie widoczne w sytuacjach, w których ze względu na nadzwyczajne okoliczności (np. pandemia COVID-19) ograniczane są podstawowe zasady i prawa demokratyczne. Młodzi ludzie, którzy dobrze rozumieją demokrację, są bowiem lepiej w stanie odróżnić strategię radzenia sobie z takimi wyzwaniami zgodne z zasadami demokracji od strategii, które te zasady naruszają. Ponadto podczas tymczasowych ograniczeń należy chronić prawa i wolności młodych ludzi oraz w pełni i niezwłocznie je przywrócić, kiedy ograniczenia zostaną zniesione. Ma to szczególne znaczenie z uwagi na fakt, że młodzi ludzie, zwłaszcza osoby o mniejszych szansach, należą często do grup najbardziej dotkniętych kryzysem.

ZWRACAJĄ SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY ZGODNIE Z ZASADĄ POMOCNICZOŚCI I NA ODPOWIEDNICH SZCZEBŁACH:

19. W stosownych przypadkach ustanowiły lub kontynuowały, w sposób ciągły, sektorowe i międzysektorowe inicjatywy i programy finansowania na wszystkich szczeblach państw członkowskich, tak aby sprawić, że demokracja i różnorodność będą przez młodzież lepiej rozumiane i doceniane; te inicjatywy i programy powinny zapewniać przestrzeń oraz możliwości uczenia się o demokratycznym zaangażowaniu i doświadczania go, zarówno grupowo, jak i indywidualnie, przy jednoczesnym zapewnieniu dostępu wszystkim młodym ludziom, w szczególności osobom o mniejszych szansach; należy wzmacniać w szczególności organizacje młodzieżowe i inicjatywy młodzieżowe, jako wyraz zdolności młodych ludzi do samoorganizacji, ponieważ są one w stanie wspierać te zjawiska.
20. Promowały demokrację i uczenie się w zakresie praw człowieka we wszystkich sektorach i na wszystkich poziomach kształcenia, szkolenia i uczenia się przez całe życie; oraz wspierały ścisłą i trwałą współpracę w tych kwestiach we wszystkich sektorach. Szczególną uwagę należy zwrócić na aktywną edukację obywatelską i edukację na rzecz demokracji poprzez uwzględnienie szerokiego wachlarza sposobów postępowania i środowisk edukacyjnych oraz wspieranie rozwoju kompetencji kluczowych w zakresie obywatelstwa, zgodnie z zaleceniem Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽⁴⁾ oraz zaleceniem Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania ⁽⁵⁾.

⁽⁴⁾ Zalecenie Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ Zalecenie Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 1)

21. Umożliwiły młodym ludziom reagowanie na potencjał i wyzwania związane z cyfryzacją oraz aktywny i autorefleksyjny udział w komunikacji internetowej ⁽⁶⁾. w tym celu należy w szczególności krzewić wśród młodzieży i osób ją wspierających (np. osób pracujących z młodzieżą, nauczycieli) umiejętności cyfrowe i umiejętności korzystania z mediów, zwłaszcza zdolności do radzenia sobie z przeciążeniem informacjami, dezinformacją, nienawistnymi wypowiedziami i innymi formami szkodliwych treści. Należy zwrócić szczególną uwagę na dostarczenie odpowiednich narzędzi wspierających oraz na zapewnienie wysokiej jakości rozwiązań w zakresie inteligentnej pracy z młodzieżą i cyfrowych procesów partycypacyjnych; wszystkim młodym ludziom, w szczególności osobom o mniejszych szansach, należy zapewnić nieskrępowany dostęp do mediów cyfrowych.
22. Dostrzegły szczególnie zainteresowanie młodych ludzi i ich aktywne zaangażowanie obywatelskie w takich kwestiach jak zrównoważenie środowiskowe, zrównoważony rozwój społeczny i wzrost gospodarczy, prawa człowieka, sprawiedliwe relacje między pokoleniami, równouprawnienie płci i wpływ cyfryzacji, a także aktywne wspieranie ich w ich wysiłkach na rzecz kształtowania odpowiednich procesów politycznych i społecznych; w szczególności należy zachęcać młodych ludzi do angażowania się na szczeblu lokalnym, na przykład w samorządach studenckich czy lokalnych organizacjach lub inicjatywach młodzieżowych.
23. Odpowiednio promowały i wspierały dostępne fizyczne i cyfrowe struktury pracy z młodzieżą oraz rozwiązania w zakresie inteligentnej pracy z młodzieżą, zwłaszcza w obliczu wprowadzenia środków powstrzymujących rozprzestrzenianie się COVID-19, aby zapewnić młodym ludziom wolne, otwarte i bezpieczne przestrzenie i możliwości rozwoju osobistego.

WZYWAJĄ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE I KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, ABY W OBSZARACH SWOICH KOMPETENCJI I NA ODPOWIEDNICH SZCZEBŁACH, Z NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

24. Dalej zwiększały udział młodych ludzi w procesach politycznych zgodnie z rezolucją Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy ⁽⁷⁾, a tym samym dodatkowo wzmacniały konstruktywne i zrównoważone uczestnictwo wszystkich młodych ludzi w procesach decyzyjnych na wszystkich szczeblach.
25. Zapewniały – w odpowiednich przypadkach – dostępność, przejrzystość i zrozumiałość procesów i decyzji politycznych na wszystkich szczeblach, wykorzystując przyjazne dla młodzieży informacje i komunikaty; powinno to obejmować w szczególności przekazywanie młodym ludziom informacji zwrotnych na temat wyników procesów uczestnictwa młodzieży; informacje te należy rozpowszechniać w sposób ukierunkowany, tak aby docierały do wszystkich młodych ludzi, niezależnie od ich środowiska; należy opracować odpowiednie strategie komunikacji we współpracy z sieciami informacyjnymi młodzieży i innymi zainteresowanymi stronami z sektora młodzieżowego na szczeblu europejskim, takimi jak Europejska Agencja Informacji i Doradztwa dla Młodzieży oraz sieć Eurodesk.
26. Zapoznawały młodzież z koncepcjami świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania i promowały wśród niej te koncepcje jako stałe i kluczowe elementy pracy z młodzieżą oraz dostrzegały, że sektor pracy z młodzieżą jest dla młodych ludzi dobrą przestrzenią, oferującą im możliwości rozwoju i wnoszenia wkładu w demokratyczne społeczeństwo; obejmuje to zapewnianie, w ramach istniejących struktur, odpowiednich warunków ramowych i adekwatnych zasobów finansowych na wszystkich szczeblach, a także zintensyfikowanie szkoleń tematycznych, umiejętności i kwalifikacji osób pracujących z młodzieżą.
27. Wspierały dalszy rozwój i przekształcanie metod zwiększania świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi; mogą one opierać się na istniejących koncepcjach pedagogiki ⁽⁸⁾ i demokracji, edukacji/szkoleniach z zakresu aktywnego obywatelstwa i praw człowieka, a także na pracach Rady Europy i organizacji społeczeństwa obywatelskiego z tego obszaru; metody te powinny być przekazywane pracownikom w regularnych programach szkoleniowych i mogą służyć jako inspiracja dla realizacji unijnych programów na rzecz młodzieży lub opracowania opartych na kompetencjach ram formalnego i pozaformalnego kształcenia i szkolenia w zakresie pracy z młodzieżą ⁽⁹⁾; należy również stworzyć w sektorze pracy z młodzieżą możliwości działania w zakresie wzajemnego uczenia się – zarówno między pracownikami, naukowcami, decydentami i młodymi ludźmi, jak i między sektorami.

⁽⁶⁾ Konkluzje Rady w sprawie inteligentnej pracy z młodzieżą (Dz.U. C 418 z 7.12.2017, s.2) i konkluzje Rady w sprawie cyfrowej pracy z młodzieżą (Dz.U. C 414 z 10.12.2019, s. 2).

⁽⁷⁾ Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy (Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 10).

⁽⁸⁾ W szczególności pojęcia pedagogiki krytycznej i emancypacyjnej.

⁽⁹⁾ Konkluzje Rady w sprawie kształcenia i szkolenia osób pracujących z młodzieżą (Dz.U. C 412 z 9.12.2019, s. 12).

ZWRACAJĄ SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

28. Uwzględniała interesy młodych ludzi i ich demokratyczne zaangażowanie jako przekrojowe zagadnienie w europejskich procesach i programach, takich jak konferencja w sprawie przyszłości Europy, Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej lub europejski obszar edukacji, oraz we wdrażaniu odpowiednich obowiązujących programów UE, Europejskiego Zielonego Ładu, Europejskiego filaru praw socjalnych i Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, a także we wzmocnionej współpracy z Radą Europy.
29. Kładła nacisk na działania badawcze i narzędzia służące do gromadzenia dowodów, które umożliwiają analizę wpływu unijnych programów finansowania na promowanie świadomości demokratycznej i demokratycznego zaangażowania młodych ludzi.
30. Wzmacniała europejskie działania realizowane z krajami partnerskimi i finansowane przez programy UE, tak aby dalej propagować świadomość demokratyczną i demokratyczne zaangażowanie młodych ludzi, a także dalej rozwijać pracę z młodzieżą poprzez współpracę i wymianę.

ZACHĘCAJĄ WSZYSTKIE PODMIOTY ZAANGAŻOWANE W EUROPEJSKIE DZIAŁANIA W ZAKRESIE WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE MŁODZIEŻY, ABY STARAŁY SIĘ:

31. We wdrażaniu programu Erasmus+ i programów finansowania Europejskiego Korpusu Solidarności uwypuklać takie kwestie jak europejskie wartości i tożsamość, demokracja, akceptacja różnorodności, prawa człowieka, równouprawnienie płci, ochrona mniejszości, krytyczne myślenie, nowe formy uczestnictwa i działania obywatelskie; należy zapewnić integracyjny i otwarty dostęp, proste procedury i odpowiednie zasoby dla projektów, które mogą dać młodym ludziom możliwość zainicjowania, wniesienia wkładu i wyrażenia opinii; należy to uwzględnić zwłaszcza w odniesieniu do specjalnych działań na rzecz uczestnictwa i solidarności.
32. Zadbać o to, by programy UE na rzecz młodzieży uwzględniały potrzeby, zainteresowania i różnorodność młodych ludzi; obejmuje to przyjazne dla młodzieży i łatwo dostępne informacje na temat finansowania, wsparcie projektów inicjowanych przez młodych ludzi oraz uwzględnianie organizatorów programów i ich potrzeb; w odpowiednich przypadkach programy powinny umożliwiać wprowadzanie ulepszeń, które jeszcze bardziej priorytetowo traktować będą inicjatywy młodych ludzi, a tym samym ich demokratyczne zaangażowanie i doświadczenia.

—

ZAŁĄCZNIK

Dokumenty źródłowe

Przyjmując niniejsze konkluzje, Rada i przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie odnotowują następujące dokumenty:

- Rezolucja Rady w sprawie ram europejskiej współpracy na rzecz młodzieży: Strategia Unii Europejskiej na rzecz młodzieży na lata 2019–2027 (Dz.U. C 456 z 18.12.2018, s. 1)
- Rezolucja Rady w sprawie zachęcania młodych ludzi do politycznego angażowania się w demokratyczne życie Europy (Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 10)
- Konkluzje Rady w sprawie młodzieży w działaniach zewnętrznych (8629/20)
- Konkluzje Rady w sprawie umiejętności korzystania z mediów w stale zmieniającym się świecie (Dz.U. C 193 z 9.6.2020, s. 23)
- Konkluzje Rady w sprawie kształcenia i szkolenia osób pracujących z młodzieżą (Dz.U. C 412 z 9.12.2019, s. 12)
- Konkluzje Rady w sprawie cyfrowej pracy z młodzieżą (Dz.U. C 414 z 10.12.2019, s. 2)
- Zalecenie Rady w sprawie promowania wspólnych wartości, edukacji włączającej i europejskiego wymiaru nauczania (Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 1)
- Zalecenie Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1)
- Konkluzje Rady w sprawie inteligentnej pracy z młodzieżą (Dz.U. C 418 z 7.12.2017, s. 2)
- Konkluzje Rady w sprawie roli sektora młodzieżowego w zintegrowanym międzysektorowym podejściu do zapobiegania i zwalczania radykalizacji młodych ludzi prowadzącej do przemocy (Dz.U. C 213 z 14.6.2016, s.1)
- Deklaracja paryska z dnia 17 marca 2015 r. wydana przez unijnych ministrów edukacji w sprawie promowania – poprzez edukację – postaw obywatelskich oraz wspólnych wartości, którymi są wolność, tolerancja i niedyskryminacja.
- Konwencja o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r.
- Komisja Europejska: Flash Eurobarometer 478 — How do we build a stronger, more united Europe? (Badanie Flash Eurobarometer 478 – Jak zbudować silniejszą, bardziej zjednoczoną Europę?) The views of young people, March 2019 ⁽¹⁾ (Opinie młodych ludzi, marzec 2019 r.)
- Parlament Europejski: Badanie Shrinking space for civil society: the EU response, 2017 ⁽²⁾ (Coraz mniej przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego – reakcja UE, 2017 r.)
- Zalecenie CM/Rec(2010)7 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie Karta edukacji obywatelskiej i edukacji o prawach człowieka Rady Europy
- Rada Europy: Reference Framework of Competencies for Democratic Culture: (Ramy odniesienia dla kompetencji w dziedzinie kultury demokratycznej:) Volume 1 – Context, concepts and model, 2018 ⁽³⁾ (Tom 1 – Kontekst, pojęcia i model, 2018 r.)

⁽¹⁾ <https://ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/index.cfm/ResultDoc/download/DocumentKy/86162>

⁽²⁾ [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/578039/EXPO_STU\(2017\)578039_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/578039/EXPO_STU(2017)578039_EN.pdf)

⁽³⁾ <https://rm.coe.int/prems-008318-gbr-2508-reference-framework-of-competences-vol-1-8573-co/16807bc66c>

Konkluzje Rady w sprawie edukacji cyfrowej w europejskich społeczeństwach opartych na wiedzy

(2020/C 415/10)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

UWZGLĘDNIAJĄC:

1. Tło polityczne przedstawione w załączniku,

PODKREŚLAJĄC, ŻE:

2. Wysokiej jakości i włączające kształcenie i szkolenie jest jednym z atutów Europy opartej na wartościach demokratycznych i ideałach oświeceniowych. Rozpowszechnienie technologii cyfrowych i dostęp do internetu otwierają nowe możliwości, ale i powodują nowe wyzwania.
3. Nabiera tempa transformacja cyfrowa naszych społeczeństw opartych na wiedzy i rośnie dostępność usług i danych cyfrowych. Oznacza to również zmiany na rynku pracy i nowe profile zawodowe oraz zapotrzebowanie na kompetencje cyfrowe ⁽¹⁾ w kontekście umiejętności na miarę XXI w. W długiej perspektywie rosnący wpływ sztucznej inteligencji ⁽²⁾ spotęguje skutki transformacji cyfrowej naszych społeczeństw opartych na wiedzy i może być w przyszłości źródłem obiecujących nowych możliwości w zakresie uczenia się, nauczania i szkolenia. Wysokiej jakości i włączające kształcenie i szkolenie ma kluczowe znaczenie, by wszystkie osoby i wszyscy obywatele mogli zrozumieć te zmiany, uczestniczyć w nich i je kształtować.
4. Pandemia COVID-19 i jej obecny wpływ na europejskie systemy i instytucje edukacyjne uwypuklają pilną potrzebę lepszego zrozumienia i ciągłej oceny zastosowań, korzyści i wyzwań związanych z technologiami edukacji cyfrowej ⁽³⁾ oraz zrozumienia i oceny poziomów kompetencji cyfrowych, także w kontekście uczenia się przez całe życie.
5. Pandemia COVID-19 uwidoczniła też pilną potrzebę przyjęcia całościowego podejścia do edukacji cyfrowej. Aby sprostać obecnym potrzebom, wysokiej jakości i włączające kształcenie i szkolenie musi obejmować cyfrowe i niecyfrowe formy uczenia się i nauczania, w tym podejścia takie jak uczenie się mieszane ⁽⁴⁾ oraz uczenie się na odległość ⁽⁵⁾. Stwarza to szansę poprawy kształcenia i szkolenia zorientowanego na osobę uczącą się zgodnie ze szczególnymi potrzebami danej osoby.
6. Edukacja cyfrowa ⁽⁶⁾ jest warunkiem wstępnym, by wspierać kształtowanie transformacji cyfrowej, realizację kształcenia i szkolenia ustawicznego oraz uczenia się przez całe życie, a także umożliwić wysokiej jakości i włączające kształcenie i szkolenie dla wszystkich. Dlatego należy uwzględnić jej wymiar społeczny i postrzegać ją jako część głębokiej zmiany kulturowej. Ta zmiana kulturowa to niezbędny krok, by umożliwić wszystkim osobom i wszystkim obywatelom korzystanie z danych, infrastruktury i technologii cyfrowych w sposób pewny i bezpieczny, z należyтым poszanowaniem przepisów o ochronie danych, oraz aktywne uczestniczenie w decyzjach politycznych, rozwoju społecznym i w rynku pracy.

⁽¹⁾ Jak stwierdzono w załączniku do zalecenia Rady w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (2018/C 189/01), kompetencje cyfrowe obejmują pewne, krytyczne i odpowiedzialne korzystanie z technologii cyfrowych i interesowanie się nimi do celów uczenia się, pracy i udziału w społeczeństwie. Obejmują one umiejętność korzystania z informacji i danych, komunikowanie się i współpracę, umiejętność korzystania z mediów, tworzenie treści cyfrowych (w tym programowanie), bezpieczeństwo (w tym dobrostan cyfrowy i kompetencje związane z cyberbezpieczeństwem), kwestie dotyczące własności intelektualnej, rozwiązywanie problemów i krytyczne myślenie.

⁽²⁾ Sztuczna inteligencja (AI) odnosi się do systemów informatycznych, które przejawiają inteligentne zachowanie polegające na analizowaniu własnego środowiska i podejmowaniu działań o pewnym stopniu autonomii, by osiągnąć konkretne cele.

⁽³⁾ Do celów niniejszych konkluzji przez technologie edukacji cyfrowej rozumie się technologie, które poprzez tworzenie i wykorzystanie odpowiednich procesów i zasobów technologicznych i zarządzanie nimi umożliwiają ułatwianie uzyskiwania wyników przez osoby uczące się oraz analizowanie i poprawę tych wyników.

⁽⁴⁾ W tym kontekście przez uczenie się mieszane rozumie się podejście pedagogiczne polegające na łączeniu uczenia się opartego na kontakcie osobistym i e-uczenia się, dające osobie uczącej się pewien stopień kontroli co do czasu, miejsca, ścieżki i tempa.

⁽⁵⁾ Do celów niniejszych konkluzji mianem uczenia się na odległość określa się tryb uczenia, który umożliwia organizowanie i realizowanie nauczania i uczenia się na odległość (np. z wykorzystaniem zasobów radiowych, telewizyjnych, internetowych lub elektronicznych).

⁽⁶⁾ Edukacja cyfrowa obejmuje dwie odmienne, choć dopełniające się perspektywy: pedagogiczne zastosowanie technologii cyfrowych w celu wspierania i usprawniania nauczania, uczenia się i oceny oraz rozwijanie kompetencji cyfrowych osób uczących się oraz kadry sektora kształcenia i szkolenia.

7. Edukacja cyfrowa powinna być zorientowana na osobę uczącą się i wspierać wszystkie osoby i wszystkich obywateli w rozwijaniu osobowości i umiejętności w sposób pewny, swobodny i odpowiedzialny. Jako integralny element wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia edukacja cyfrowa powinna opierać się na zasadach rzetelności i zaufania do jakości takiej edukacji. Powinna ona także przyczyniać się do poprawy dostępności treści edukacyjnych i metod pedagogicznych, do skuteczniejszego włączenia społecznego, a także do lepszego nabywania kompetencji, tym samym wspierając osiąganie sukcesu edukacyjnego przez wszystkich. Edukacja cyfrowa powinna uwzględniać nowo pojawiające się technologie, takie jak sztuczna inteligencja, oraz ich bezpieczne, rzetelne z pedagogicznego punktu widzenia i etyczne zastosowanie.
8. Edukacja cyfrowa powinna także uwzględniać dobrostan osób uczących się, nauczycieli, trenerów i edukatorów, a także rodziców i opiekunów, na przykład w odniesieniu do bezpiecznych warunków nauki. Powinna też służyć ułatwianiu dostępu do informacji wszystkim obywatelom oraz promowaniu aktywnego kulturalnego, gospodarczego i społecznego uczestnictwa w europejskich społeczeństwach opartych na wiedzy.
9. Edukacja cyfrowa powinna pomagać w rozwijaniu świadomości obywatelskiej, w tym obywatelstwa cyfrowego (?), poprzez wspieranie kompetencji obywatelskich. Obejmują one krytyczne podejście do informacji, umożliwiające obywatelom poruszanie się w świecie cyfrowym i zrozumienie podstawowych wartości, jakimi są demokracja i wolność wypowiedzi.
10. Każdy Europejczyk powinien mieć możliwość aktywnego włączenia się w transformację cyfrową społeczeństwa i korzystania z odpowiednich, dostępnych i bezpiecznych warunków nauki. Zawsze respektowane musi być prawo człowieka odnoszące się do jakościowego i włączającego kształcenia, szkolenia i uczenia się przez całe życie, określone w Europejskim filarze praw socjalnych i chronione przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
11. Aby zamknąć przepaść cyfrową między kobietami a mężczyznami w dziedzinach związanych z ICT i w STEM, kluczowe znaczenie ma stosowanie podejścia uwzględniającego aspekt płci we wszystkich rodzajach i na każdym poziomie kształcenia i szkolenia.
12. Kwestią zasadniczą jest dostęp do wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia wspieranych technologiami cyfrowymi. Niezależnie od kluczowej roli uczenia się i nauczania opartego na kontakcie osobistym oraz korzyści płynących z takiego formatu, dostęp do wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia za pośrednictwem i z wykorzystaniem technologii edukacji cyfrowej jest warunkiem wstępnym przyszłej zdolności funkcjonowania europejskich społeczeństw opartych na wiedzy, a także europejskiego systemu innowacji, który umożliwia transformację ekologiczną i cyfrową, zapewnia zrównoważony wzrost, miejsca pracy i możliwości oraz wspiera rozwój osobisty.
13. Podstawą silnej Europy jest kultura wspólnych wartości, dzielenia się, odnawiania i otwartości na nowe formy kontaktów, a także uczestnictwo i współpraca między obywatelami, instytucjami edukacyjnymi, sektorem prywatnym i różnymi krajowymi systemami edukacji. Społeczności internetowe (?), które wymieniają się praktykami (na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym), są bardziej widoczne i będą się rozwijać w przyszłości.

ŚWIADOMA, ŻE:

14. Zgodnie z zasadą pomocniczości za treści nauczania i organizację systemów edukacji odpowiadają państwa członkowskie.
15. Edukacja cyfrowa jest realizowana w różnym stopniu w ramach różnych rodzajów i na różnych poziomach kształcenia i szkolenia w poszczególnych państwach członkowskich i w całej Unii. Doświadczenia w zakresie stosowania technologii edukacji cyfrowej są różne w poszczególnych krajach Unii i zależą w dużej mierze od ram politycznych i ram zarządzania, infrastruktury i zaplecza technicznego, a także od zasobów finansowych i ludzkich. Obejmują one w szczególności dobrze przygotowanych nauczycieli, trenerów, edukatorów i pozostałych członków kadry pedagogicznej i administracyjnej, w tym kadry kierowniczej instytucji edukacyjnych.

(?) Obywatelstwo cyfrowe to zestaw obejmujący wartości, umiejętności, postawy, wiedzę i krytycyzm, które są niezbędne obywatelom w erze cyfrowej. Cyfrowy obywatel wie, jak korzystać z technologii i jest w stanie w sposób kompetentny i pozytywny wchodzić z nimi w interakcje.

(?) Nauczyciele, trenerzy, edukatorzy i pozostali członkowie kadry pedagogicznej są często użytkownikami rozmaitych portali internetowych i członkami społeczności internetowych, np. europejskich e-platform takich jak EPALE, europejska platforma internetowa dla szkół School Education Gateway, eTwinning itp. Mogą też uczestniczyć w szerszych międzynarodowych społecznościach internetowych np. za pośrednictwem organizacji międzynarodowych i przedsiębiorstw wielonarodowych.

16. Pandemia COVID-19 pociągnęła za sobą szybką reakcję w obliczu kryzysu. Państwa członkowskie zamknęły większość swoich placówek edukacyjnych i nakazały instytucjom zapewnienie ciągłości nauczania, szkolenia, uczenia się i oceny głównie za pomocą rozwiązań zdalnych.
17. Środki podjęte przez państwa członkowskie i ich instytucje edukacyjne zgodnie z krajowymi uwarunkowaniami uwytknęły znaczenie zrozumienia edukacji cyfrowej, pomogły zwiększyć zdolności cyfrowe systemów kształcenia i szkolenia i zapewniły nauczycielom, trenerom, edukatorom i pozostałym członkom kadry pedagogicznej możliwości rozwoju zawodowego.
18. Jednak pomimo wielkich wysiłków podejmowanych przez wszystkie państwa członkowskie reakcja w obliczu kryzysu dotycząca ułatwienia rozwiązań zdalnych ujawniła wspólne wyzwania i słabości w systemach kształcenia i szkolenia w całej Unii:
 - a) W trakcie pandemii COVID-19 często okazywało się, że niektóre osoby uczące się, w różnym stopniu w poszczególnych państwach członkowskich, nie mogły w pełni skorzystać z prawa do kształcenia i szkolenia ze względu na brak odpowiedniego dostępu fizycznego i technologicznego⁽⁹⁾.
 - b) Bezprecedensowe wyzwanie związane z pandemią COVID-19 ujawniło pilną potrzebę lepszego wyposażenia wszystkich w kompetencje cyfrowe, tak by wszystkim osobom i obywatelom zapewnić równy dostęp do kształcenia i szkolenia, zwłaszcza w sytuacjach, w których kształcenie i szkolenie odbywa się w sposób zdalny. Szczególne trudności napotykały osoby uczące się o specjalnych potrzebach.
 - c) Choć pandemia COVID-19 przyspieszyła przechodzenie na edukację cyfrową, rozwój i stosowanie nowych form przekazywania wiedzy może, jeśli nie odbywa się w sposób celowy i przemyślany, powielać bardziej tradycyjne wzorce nauczania i uczenia się.
 - d) Pandemia COVID-19 stanowi wyzwanie, jeśli chodzi o ciągłość działań w zakresie kształcenia i szkolenia mających charakter transnarodowy. Dotyczy to kształcenia i szkolenia transgranicznego, a także mobilności w ramach programu Erasmus+, w szczególności mobilności osób uczących się i kadry w dziedzinie szkolnictwa wyższego i kształcenia i szkolenia zawodowego.
 - e) Zamknięcie instytucji edukacyjnych wywołane COVID-19 spowodowało zmianę roli nauczycieli, trenerów, edukatorów i pozostałych członków kadry pedagogicznej, którzy musieli znaleźć nowe sposoby utrzymania kontaktu z osobami uczącymi się i wspierać je w samodzielnej pracy, czy to w warunkach uczenia się opartego na współpracy, czy w inny sposób. Uwidocznili też potrzebę współpracy, budowania zdolności, potrzeby w zakresie specjalistycznego szkolenia zawodowego w dziedzinie nauczania cyfrowego, jak i zapotrzebowanie na środki wsparcia, w gronie nauczycieli i trenerów oraz w ramach sieci kształcenia nauczycieli i w ramach instytucji edukacyjnych.

UZNAJĄC, ŻE:

19. Wyzwaniem pozostaje przepaść cyfrowa na poziomie poszczególnych państw członkowskich i na poziomie całej Unii, gdyż może pogłębić inne wcześniej istniejące nierówności strukturalne, w tym nierówności społeczno-gospodarcze i różnice w położeniu kobiet i mężczyzn.
20. W kontekście technologii edukacji cyfrowej należy zapewnić ochronę danych i suwerenność cyfrową państw członkowskich i ich obywateli, bez względu na pilność sytuacji. Ponadto w kontekście intensywniejszego tworzenia i rozpowszechniania cyfrowych treści edukacyjnych należy przestrzegać prawnych i etycznych zasad leżących u podstaw własności intelektualnej.
21. Nowe formy transferu wiedzy i nowe warunki uczenia się, również na zasadzie współtworzenia, sprzyjają szerszemu powiązaniu między formalnym kształceniem i szkoleniem a uczeniem się pozaformalnym i nieformalnym. Wymiana dobrych praktyk na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym zapewnia możliwości w zakresie przyspieszenia wprowadzania technologii edukacji cyfrowej do wszystkich form uczenia się i w zakresie wspierania wysokiej jakości i włączającego charakteru nauczania i uczenia się.

⁽⁹⁾ EURYDICE (2020). Impact of COVID-19: closure of education systems in Europe (Skutki COVID-19: zamknięcie systemów edukacji w Europie).

22. Technologie edukacji cyfrowej stwarzają nowe możliwości uczenia się i nauczania i są jednym z istotnych czynników zapewniania wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia. Mogą być uzupełnieniem bezpośredniej interakcji zachodzącej w nauczaniu i szkoleniu opartym na kontakcie osobistym, a także najlepszych praktyk i narzędzi niecyfrowych wykorzystywanych w nauczaniu i uczeniu się, które zachowują swoje znaczenie i nie mogą zostać w pełni zastąpione formatem cyfrowym.
23. Aby technologia mogła wspierać jakość i włączający charakter edukacji, muszą jej towarzyszyć bezpieczne warunki uczenia się i podejścia pedagogiczne. Przedsiębiorstwa zajmujące się technologiami edukacyjnymi, w tym start-upy i MŚP, odgrywają zasadniczą rolę w rozwijaniu innowacyjnych i dostępnych technologii edukacji cyfrowej, tym samym wspierając zarówno edukację cyfrową, jak i transformację cyfrową europejskich gospodarek. Warunki sprzyjające innowacjom oraz odpowiednie możliwości finansowania mają kluczowe znaczenie dla pomyślnego rozwoju tych przedsiębiorstw.
24. W edukacji cyfrowej należy położyć nacisk na znaczenie koncepcji pedagogicznych oraz narzędzi i metod uczenia się i nauczania. Badania edukacyjne mogą przyczynić się rozwijania innowacyjnych koncepcji w dziedzinie kształcenia i szkolenia oraz umożliwić szersze zrozumienie wpływu, jaki transformacja cyfrowa wywiera na uczenie się i nauczanie oraz na systemy kształcenia i szkolenia.
25. Zapewnienie kompetencji cyfrowych we wszystkich rodzajach i na każdym poziomie kształcenia i szkolenia powinno zawsze iść w parze z odpowiednim połączeniem powiązanych kompetencji kluczowych, w tym umiejętności życiowych, oraz znajdować wsparcie w najnowocześniejszych dostępnych infrastrukturze, wyposażeniu i technologii. Zwłaszcza programy kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym programy podnoszenia i zmiany kwalifikacji, wymagają odpowiedniego połączenia umiejętności i kompetencji cyfrowych, zawodowych i technologicznych, które mogą zwiększyć szanse na zatrudnienie.
26. Warunkiem międzynarodowej konkurencyjności europejskiego systemu innowacji i jego zrównoważonego charakteru są wysokiej jakości i włączające systemy kształcenia i szkolenia. Jest nim także doskonały system badawczy, najlepiej ściśle powiązany z kształceniem i szkoleniem. Zatem szybki transfer rezultatów badań i innowacji, np. wynikających z badań edukacyjnych, a także współtworzenie i testowanie innowacyjnych rozwiązań w zakresie edukacji cyfrowej będą miały wartość dodaną w kształceniu i szkoleniu np. w kształtowaniu polityki lub w zastosowaniach pedagogicznych.

ODNOTOWUJĄC, ŻE:

27. Komisja Europejska opublikowała zaktualizowany Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej na lata 2021–2027 pt. „Nowe podejście do kształcenia i szkolenia w epoce cyfrowej”⁽¹⁰⁾, który w stosownych przypadkach i w razie potrzeby powinien być w ramach działań następczych rozwijany z państwami członkowskimi na zasadzie współtworzenia.
28. Jego główne cele, czyli wspieranie rozwoju wysoce efektywnego ekosystemu edukacji cyfrowej oraz poprawa kompetencji i umiejętności cyfrowych na potrzeby transformacji cyfrowej, mogą przyczynić się do bardziej strategicznego podejścia do edukacji cyfrowej na szczeblu Unii.
29. Wysoce efektywny ekosystem edukacji cyfrowej⁽¹¹⁾ powinien umożliwiać wysokiej jakości i włączające kształcenie i szkolenie dzięki odpowiedniej infrastrukturze, łączności, planowaniu potencjału cyfrowego i zdolnościom organizacyjnym, które mogą ułatwiać bardziej elastyczny dostęp do kształcenia i szkolenia dla wszystkich i wszędzie. Jest podstawą udanego wdrożenia edukacji cyfrowej i warunkiem wstępnym strukturalnej transformacji systemów kształcenia i szkolenia.
30. Nauczyciele, trenerzy, edukatorzy i pozostali członkowie kadry pedagogicznej oraz osoby uczące się w każdym wieku we wszystkich rodzajach i na każdym poziomie kształcenia i szkolenia potrzebują kompetencji cyfrowych i odpowiednich podejść pedagogicznych po to, by konstruktywnie wykorzystywać technologie cyfrowe w edukacji. Zapewnianie kompetencji cyfrowych powinno uwzględniać aspekt płci i być dostosowane do wieku i obejmować także umiejętność korzystania z mediów i z danych oraz umiejętności cyfrowe, myślenie krytyczne, zwalczanie wprowadzania w błąd i dezinformacji, treści szkodliwych i nawołujących do nienawiści, a także zwalczanie cyberprzemocy i uzależnień, oraz powinno uwzględniać kwestie bezpieczeństwa, takie jak ochrona prywatności, ochrona danych i prawa własności intelektualnej.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 624 final.

⁽¹¹⁾ Do celów niniejszych konkluzji ekosystemy edukacji cyfrowej można rozumieć jako otoczenie i warunki niezbędne do zagwarantowania wysokiej jakości włączającej edukacji cyfrowej. Pojęcie to odnosi się głównie do jakościowych treści, narzędzi przyjaznych dla użytkownika, usług wnoszących wartość dodaną oraz bezpiecznych platform.

31. Należy wspierać uczenie się pozaformalne i nieformalne jako ważne narzędzia zapewniające osobom w każdym wieku znajdującym się poza systemem kształcenia formalnego niezbędny poziom kompetencji cyfrowych, tak by pomóc im w rozwoju zawodowym i osobistym, również w odniesieniu do czynników takich jak relacje społeczne oraz zdrowie fizyczne i psychiczne, a także dobrostan cyfrowy. W tym względzie istotne są otoczenie cyfrowe oraz kultura konstruktywnego i etycznego korzystania z narzędzi cyfrowych. Możliwości cyfrowego uczenia się pozaformalnego i nieformalnego są ważne zwłaszcza dla osób młodych, jednak są także istotne dla osób starszych, które szczególnie ucierpiały wskutek pandemii COVID-19.

ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, ABY ZGODNIE Z UWARUNKOWANIAMI KRAJOWYMI:

32. Promowały uwzględnianie technologii edukacji cyfrowej i nabywanie kompetencji cyfrowych, by wzmocnić nauczanie, szkolenie i uczenie się we wszystkich rodzajach i na każdym poziomie kształcenia i szkolenia, a także w perspektywie uczenia się przez całe życie.
33. Zachęcały do oceniania i zapewniania jakości innowacyjnych sposobów uczenia się, w tym komponentów cyfrowych, oraz do walidacji uzyskiwanych dzięki nim efektów uczenia się.
34. Zastanowiły się nad modelami pedagogicznymi oraz kształceniem i szkoleniem nauczycieli, trenerów i edukatorów oraz pozostałych członków kadry pedagogicznej, tak by lepiej wykorzystać rozmaite możliwości oferowane przez technologie edukacji cyfrowej.
35. Umożliwiły nauczycielom, trenerom i edukatorom oraz pozostałym członkom kadry pedagogicznej, takim jak osoby szkolące nauczycieli, początkowy rozwój zawodowy i ustawiczne doskonalenie zawodowe, tak by rozwijali i podnosili własne umiejętności i kompetencje cyfrowe oraz podstawową znajomość ICT do poziomu, który pozwoli im pewnie pracować z technologiami edukacji cyfrowej i zapewniać wysokiej jakości kształcenie i szkolenie; powinny także motywować ich do takiego rozwoju i doskonalenia zawodowego. W ten sposób powinni zyskać możliwość uczestniczenia w tworzeniu innowacyjnych i ukierunkowanych na osobę uczącą się metod nauczania i szkolenia oraz dydaktyki stosowanej, które wspierają krytyczne i kreatywne myślenie, oraz możliwość tworzenia bezpiecznych, wysokiej jakości i włączających warunków nauki i treści nauczania. Dobrze wyszkoleni nauczyciele, którzy potrafią korzystać z technologii cyfrowych do celów pedagogicznych w sposób konstruktywny, uwzględniający aspekt płci i dostosowany do wieku, są jednym z kluczowych czynników tworzenia wysokiej jakości i włączającej edukacji cyfrowej dla wszystkich.
36. Sprzyjały włączeniu społecznemu wszystkich osób uczących się, niwelując nierówności społeczne i zamykając przepaść cyfrową, a także zapewniając wszystkim równy dostęp do odpowiednich możliwości i warunków cyfrowego uczenia się.
37. Rozważyły inwestowanie w edukację cyfrową poprzez wykorzystanie możliwości nowego Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, w szczególności inicjatyw przewodnich w dziedzinie łączności oraz zmiany i podnoszenia kwalifikacji, by przyczynić się do odbudowy poprzez unowocześnienie i wzmocnienie wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia. Rozważyły także skorzystanie z innych możliwości unijnego finansowania, takich jak Erasmus+, „Horyzont Europa”, „Cyfrowa Europa”, instrument „Łącząc Europę” 2, InvestEU, EFRR i EFS+.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI, BY ZGODNIE Z TRAKTATAMI I Z NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI I UWARUNKOWAŃ KRAJOWYCH:

38. Zapewniła skoordynowane podejście do edukacji cyfrowej na forum Komisji i wraz z państwami członkowskimi i odpowiednimi interesariuszami rozpoczęła strategiczny proces refleksji nad czynnikami umożliwiającymi udaną edukację cyfrową, w tym łącznością i pedagogiką cyfrową, infrastrukturą, wyposażeniem cyfrowym, umiejętnościami cyfrowymi nauczycieli i uczniów, standardami interoperacyjności i danych, z uwzględnieniem suwerenności technologicznej, prywatności, ochrony danych i etyki, przy jednoczesnym dążeniu do wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia. W ramach tych działań Komisja powinna nawiązywać, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i w oparciu o dowody, do konkluzji Rady o przeciwdziałaniu kryzysowi wywołanemu przez COVID-19 w edukacji, dążąc do wypracowania na poziomie Unii porozumienia co do podejść umożliwiających skuteczne, włączające i ciekawe procesy zdalnego uczenia się.
39. Przeanalizowała sposoby wspierania bardziej zintegrowanego podejścia do rozwijania polityki w dziedzinie edukacji cyfrowej poprzez ewentualne ustanowienie europejskiej platformy edukacji cyfrowej, z wykorzystaniem istniejących sieci i innych odpowiednich działań, po to by móc lepiej reagować na tempo transformacji cyfrowej, w kontekście europejskiego obszaru edukacji i na zasadzie synergii i dopełniania się z innymi odpowiednimi politykami.

40. Wspierała rozwój edukacji cyfrowej w Europie i uwypukliła jej rolę poprzez europejski program na rzecz umiejętności, europejski obszar edukacji i nowe strategiczne ramy europejskiej współpracy, które zastąpią ET2020.
41. Zapewniała informacje na temat rozwoju metod edukacji cyfrowej i wymieniała dobre praktyki, w szczególności w drodze wzajemnego uczenia się między państwami członkowskimi, oraz by zapewniała informacje na temat współpracy międzynarodowej i ustalania benchmarków np. z Radą Europy, UNESCO i OECD.
42. Wspierała państwa członkowskie w bieżącej transformacji cyfrowej w dziedzinie kształcenia i szkolenia, w szczególności poprzez współpracę międzysektorową pomiędzy różnymi krajowymi inicjatywami i strategiami w dziedzinie edukacji cyfrowej, oraz by ułatwiała kontakty między władzami, ekspertami, badaczami w dziedzinie edukacji, organizatorami kształcenia i szkolenia, społeczeństwem obywatelskim (związkami zawodowymi nauczycieli, stowarzyszeniami osób uczących się i rodziców) i sektorem prywatnym.
43. Ściśle współpracowała z państwami członkowskimi i odpowiednimi interesariuszami, by analizować istniejące krajowe i europejskie ekosystemy edukacji cyfrowej, jednocześnie dostrzegając, że wysoce efektywny ekosystem edukacji cyfrowej wymaga treści, platform, usług i narzędzi edukacyjnych, które muszą być zorientowane na osobę uczącą się, godne zaufania, bezpieczne, rzetelne z pedagogicznego punktu widzenia, dostępne i w stosownych przypadkach – wielojęzyczne, a także rozwijane w sposób otwarty i muszą charakteryzować się wysoką jakością. Oznacza to również zajęcie się aspektami etycznymi, m.in. sztucznej inteligencji, a także wspieranie ochrony danych osobowych osób uczących się i użytkowników oraz zagwarantowanie bezpiecznych kontaktów międzynarodowych dzięki interoperacyjności zgodnej z europejskimi uregulowaniami o ochronie danych.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI I PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY ZGODNIE ZE SWOIMI KOMPETENCJAMI I Z NALEŻYTYM UWZGLĘDNIENIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI:

44. Produktywnie wykorzystywały cyfrowy wymiar programu Erasmus+, a w stosownych przypadkach – synergie z innymi stosownymi programami Unii, w celu wsparcia planów transformacji cyfrowej instytucji edukacyjnych. Za pośrednictwem projektów w ramach programu Erasmus+ nadal wspierały rozwój zawodowy nauczycieli oraz rozwój umiejętności, kompetencji i zdolności cyfrowych, skuteczne wdrażanie metod i narzędzi kształcenia i szkolenia cyfrowego, a także rozwój otwartych zasobów edukacyjnych we wszystkich dziedzinach kształcenia i szkolenia z myślą o uczeniu się przez całe życie. Przeanalizowały, w jaki sposób program Erasmus+ może przyczynić się do zwiększenia dostępności cyfrowych treści edukacyjnych i większego włączenia społecznego, po to by wspierać sukces edukacyjny wszystkich osób uczących się.
45. Zbadały możliwość wzmocnienia synergii między różnymi europejskimi, krajowymi i regionalnymi programami, inicjatywami i projektami, aby wspierać włączenie społeczne; rozwijały umiejętności i kompetencje cyfrowe dla osób uczących się i nauczycieli, trenerów i edukatorów, w szczególności osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, w tym osób najbardziej potrzebujących; wzmocniły rozwój innowacyjnych metod i narzędzi uczenia się i nauczania i zapewniły wszystkim osobom uczącym się możliwość korzystania z wysokiej jakości i włączającego kształcenia i szkolenia.
46. Nadal wspierały inicjatywę dotyczącą Uniwersytetów Europejskich – za pośrednictwem programu Erasmus+ i programu „Horyzont Europa” – oraz centra doskonałości zawodowej i by wykorzystywały ich potencjał dla rozwoju edukacji cyfrowej; wspierały rozpowszechnianie, wykorzystanie i skalowalność wyników odpowiednich projektów w ramach programu Erasmus+ w celu dostarczenia informacji decydom i praktykom edukacji.
47. Zbadały kwestię wykorzystania technologii cyfrowych w celu zapewnienia większych możliwości w zakresie mobilności mieszanej i wirtualnej, a także dalszych elastycznych możliwości uczenia się w ramach kształcenia i szkolenia; wspierały wymianę najlepszych praktyk z myślą o udoskonaleniu uczenia się i nauczania, propagowały usługi wsparcia i cyfrowe procesy administracyjne np. rozwijane w kontekście inicjatywy dotyczącej europejskiej legitymacji studenckiej czy Europass.
48. Dalej wzmacniały i maksymalizowały synergie pomiędzy narzędziami do samooceny (np. SELFIE, HEInnovate), ramami (europejskie ramy kompetencji cyfrowych), wydarzeniami bazującymi na czynnym udziale uczestników i działaniami promocyjnymi (np. Hakaton Edukacji Cyfrowej, Europejski Tydzień Kodowania) i istniejącymi platformami (np. eTwinning, europejska platforma internetowa dla szkół School Education Gateway i EPALE); nadal prowadziły współpracę za pośrednictwem sieci, takich jak koalicja na rzecz umiejętności cyfrowych i zatrudnienia, i nadal wspierały sieć ds. własności intelektualnej w edukacji zarządzaną przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej.

49. Wykorzystały badania, w tym wyniki europejskich projektów finansowanych z programu Erasmus+ i programu „Horyzont Europa” oraz programu „Cyfrowa Europa”, po to by wzmocnić synergie między europejskim obszarem edukacji a europejską przestrzenią badawczą w dążeniu do ambitnej edukacji cyfrowej; chodzi o wspieranie i wykorzystywanie badań w taki sposób, by ich wyniki służyły opracowaniu innowacyjnych rozwiązań pedagogicznych oraz kształtowaniu, wdrażaniu i ocenie polityki.
 50. Wykorzystały wyniki odpowiednich publikacji i analiz dotyczących edukacji cyfrowej zleconych przez państwa członkowskie i organizacje międzynarodowe, mianowicie OECD, UNESCO i Radę Europy.
-

ZAŁĄCZNIK

Tło polityczne

1. Zalecenie Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.
2. Konkluzje Rady w sprawie inwestowania w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat pt. „Nowe podejście do edukacji: inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych” oraz na roczną analizę wzrostu gospodarczego 2013 ⁽¹⁾.
3. Konkluzje Rady w sprawie roli wczesnej edukacji i kształcenia podstawowego w stymulowaniu kreatywności, innowacyjności i kompetencji cyfrowych ⁽²⁾.
4. Konkluzje Rady w sprawie cyfrowej pracy z młodzieżą ⁽³⁾.
5. Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z 2015 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia (ET 2020) – Nowe priorytety współpracy europejskiej w dziedzinie kształcenia i szkolenia ⁽⁴⁾.
6. Konkluzje Rady w sprawie rozwijania – poprzez kształcenie i szkolenie – umiejętności korzystania z mediów i umiejętności krytycznego myślenia ⁽⁵⁾.
7. Rezolucja Rady w sprawie Nowego programu na rzecz umiejętności dla konkurencyjnej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu ⁽⁶⁾.
8. Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie włączenia w kontekście różnorodności z myślą o osiągnięciu ogólnodostępnej edukacji wysokiej jakości ⁽⁷⁾.
9. Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2017 r. w sprawie europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie i uchylające zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽⁸⁾.
10. Konkluzje Rady pt. „Wzmocnione środki na rzecz ograniczania poziomej segregacji płciowej w edukacji i zatrudnieniu” (7 grudnia 2017 r.).
11. Konkluzje Rady w sprawie rozwoju szkół oraz doskonałego poziomu nauczania ⁽⁹⁾.
12. Konkluzje Rady w sprawie odnowionego programu UE dla szkolnictwa wyższego ⁽¹⁰⁾.
13. Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2018 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽¹¹⁾.
14. Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie kompleksowego podejścia do nauczania i uczenia się języków ⁽¹²⁾.
15. Zalecenie Rady z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych ⁽¹³⁾ i konkluzje Rady z dnia 22 maja 2019 r. o wdrażaniu tego zalecenia ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 5.3.2013, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 172 z 27.5.2015, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 414 z 10.12.2019, s. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 417 z 15.12.2015, s. 25.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 212 z 14.6.2016, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 467 z 15.12.2016, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 62 z 25.2.2017, s. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 189 z 15.6.2017, s. 15.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 421 z 8.12.2017, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 429 z 14.12.2017, s. 3.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 189 z 4.6.2018, s. 1.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 189 z 5.6.2019, s. 15.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 484 z 24.12.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 189 z 5.6.2019, s. 23.

16. Konkluzje Rady w sprawie kroków ku urzeczywistnieniu wizji europejskiego obszaru edukacji ⁽¹⁵⁾.
17. Konkluzje Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r. pt. „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona” ⁽¹⁶⁾.
18. Konkluzje Rady z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie przyszłości wysoce ucyfrowanej Europy po roku 2020: „Stymulowanie cyfrowej i gospodarczej konkurencyjności i spójności cyfrowej w całej Unii” ⁽¹⁷⁾.
19. Rezolucja Rady w sprawie dalszego rozwijania europejskiego obszaru edukacji w celu wsparcia zorientowanych na przyszłość systemów kształcenia i szkolenia ⁽¹⁸⁾.
20. Konkluzje Rady w sprawie kluczowej roli polityk uczenia się przez całe życie we wzmacnianiu społeczeństw z myślą o technologicznej i ekologicznej transformacji wspierającej trwałą i włączający wzrost ⁽¹⁹⁾.
21. Rezolucja Rady pt. „Kształcenie i szkolenie a europejski semestr: zapewnienie rzeczowych debat na temat reform i inwestycji” ⁽²⁰⁾.
22. Konkluzje Rady w sprawie europejskich nauczycieli i trenerów przyszłości ⁽²¹⁾.
23. Konkluzje Rady w sprawie przeciwdziałania kryzysowi wywołanemu przez COVID-19 w kształceniu i szkoleniu ⁽²²⁾.
24. Konkluzje Rady Europejskiej z 1–2 października 2020 r. ⁽²³⁾.
25. Konkluzje Rady w sprawie kształtowania cyfrowej przyszłości Europy ⁽²⁴⁾.
26. Konkluzje Rady pt. „Zmiana i podnoszenie kwalifikacji jako podstawa zrównoważoności i zatrudnialności w kontekście wspierania odbudowy gospodarczej i spójności społecznej” (8 czerwca 2020 r.).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 195 z 7.6.2018, s. 7.

⁽¹⁶⁾ Dok. 8286/19.

⁽¹⁷⁾ Dok. 10102/19.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 389 z 18.11.2019, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 389 z 18.11.2019, s. 12.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 64 z 27.2.2020, s. 1.

⁽²¹⁾ Dz.U. C 193 z 9.6.2020, s. 11.

⁽²²⁾ Dz.U. C 212I z 26.6.2020, s. 9.

⁽²³⁾ Dok. EUCO 13/20.

⁽²⁴⁾ Dz.U. C 202I z 16.6.2020, s. 1.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

30 listopada 2020 r.

(2020/C 415/11)

1 euro =

	Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,1980	CAD	Dolar kanadyjski	1,5516
JPY	Jen	124,79	HKD	Dolar Hongkongu	9,2862
DKK	Korona duńska	7,4412	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7027
GBP	Funt szterling	0,89845	SGD	Dolar singapurski	1,6029
SEK	Korona szwedzka	10,1778	KRW	Won	1 326,08
CHF	Frank szwajcarski	1,0839	ZAR	Rand	18,4251
ISK	Korona islandzka	159,06	CNY	Yuan renminbi	7,8798
NOK	Korona norweska	10,5610	HRK	Kuna chorwacka	7,5538
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 966,44
CZK	Korona czeska	26,192	MYR	Ringgit malezyjski	4,8807
HUF	Forint węgierski	359,59	PHP	Peso filipińskie	57,690
PLN	Złoty polski	4,4710	RUB	Rubel rosyjski	91,1439
RON	Lej rumuński	4,8732	THB	Bat tajlandzki	36,257
TRY	Lir turecki	9,3155	BRL	Real	6,3519
AUD	Dolar australijski	1,6246	MXN	Peso meksykańskie	24,0499
			INR	Rupia indyjska	88,7322

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Zawiadomienie Komisji w sprawie bieżących stóp procentowych od zwracanej pomocy państwa oraz stóp referencyjnych/dyskontowych obowiązujących od dnia 1 grudnia 2020 r.

(Opublikowano zgodnie z art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1))

(2020/C 415/12)

Stopy bazowe obliczono zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6). W zależności od zastosowania stopy referencyjnej, nadal należy dodawać odpowiednie marże, tak jak określono w komunikacie. W przypadku stosowania stopy referencyjnej jako stopy dyskontowej oznacza to, że do stopy bazowej należy dodać marżę 100 punktów bazowych. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 przewiduje, że o ile odrębna decyzja nie stanowi inaczej, także stopę od zwracanej pomocy oblicza się, dodając 100 punktów bazowych do stopy bazowej.

Zmienione stopy zaznaczono pogrubioną czcionką.

Poprzednia tabela została opublikowana w Dz.U. C 347 z 19.10.2020, s. 10.

Od	Do	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	UK	
1.12.2020	31.12.2020	-0,43	-0,43	0,00	-0,43	0,46	-0,43	0,08	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	0,22	0,72	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	-0,43	0,29	-0,43	2,12	0,00	-0,43	-0,43	0,16	
1.11.2020	30.11.2020	-0,35	-0,35	0,00	-0,35	0,46	-0,35	0,13	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	0,22	0,72	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	-0,35	0,29	-0,35	2,54	0,05	-0,35	-0,35	0,27	
1.10.2020	31.10.2020	-0,26	-0,26	0,00	-0,26	0,46	-0,26	0,18	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	0,22	0,72	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	-0,26	0,29	-0,26	2,54	0,12	-0,26	-0,26	0,38	
1.9.2020	30.9.2020	-0,17	-0,17	0,00	-0,17	0,46	-0,17	0,22	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	0,22	0,93	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	-0,17	0,44	-0,17	2,54	0,20	-0,17	-0,17	0,51	
1.8.2020	31.8.2020	-0,11	-0,11	0,00	-0,11	0,62	-0,11	0,22	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	0,22	0,93	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	-0,11	0,61	-0,11	2,54	0,32	-0,11	-0,11	0,75	
1.7.2020	31.7.2020	-0,15	-0,15	0,00	-0,15	1,13	-0,15	0,14	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	0,26	0,93	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	-0,15	0,98	-0,15	3,21	0,32	-0,15	-0,15	0,75	
1.6.2020	30.6.2020	-0,22	-0,22	0,00	-0,22	1,77	-0,22	0,05	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	0,26	0,78	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	-0,22	1,35	-0,22	3,21	0,32	-0,22	-0,22	0,94	
1.5.2020	31.5.2020	-0,31	-0,31	0,00	-0,31	2,25	-0,31	-0,05	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	0,26	0,52	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	1,84	-0,31	3,21	0,26	-0,31	-0,31	0,94	
1.4.2020	30.4.2020	-0,31	-0,31	0,00	-0,31	2,25	-0,31	-0,05	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	0,26	0,40	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	1,84	-0,31	3,21	0,26	-0,31	-0,31	0,94	
1.3.2020	31.3.2020	-0,31	-0,31	0,00	-0,31	2,25	-0,31	-0,05	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	0,26	0,30	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	1,84	-0,31	3,21	0,26	-0,31	-0,31	0,94	
1.2.2020	29.2.2020	-0,31	-0,31	0,00	-0,31	2,25	-0,31	-0,07	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	0,26	0,30	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	1,84	-0,31	3,21	0,18	-0,31	-0,31	0,94	
1.1.2020	31.1.2020	-0,31	-0,31	0,00	-0,31	2,25	-0,31	-0,12	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	0,26	0,30	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	-0,31	1,84	-0,31	3,21	0,11	-0,31	-0,31	0,94

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.10042 — Vista Equity Partners/Francisco Partners Management/SmartBear Software)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2020/C 415/13)

1. W dniu 24 listopada 2020 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Vista Equity Partners Management, LLC („Vista”, Stany Zjednoczone),
- Francisco Partners Management LP („Francisco Partners”, Stany Zjednoczone),
- SmartBear Software, Inc. („SmartBear”, Stany Zjednoczone), kontrolowane przez Francisco Partners.

Przedsiębiorstwa Vista i Francisco Partners przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem SmartBear. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa Vista: to firma inwestycyjna, której działalność skupia się na oprogramowaniu komputerowym sprzyjającym rozwojowi przedsiębiorstw oraz na przedsiębiorstwach wykorzystujących dane i technologie. Vista kontroluje szereg spółek portfelowych, które prowadzą działalność w zakresie świadczenia usług informatycznych, takich jak dostarczanie oprogramowania biznesowego,
- w przypadku przedsiębiorstwa Francisco Partners: przedsiębiorstwo działające na niepublicznym rynku kapitałowym ukierunkowane wyłącznie na inwestycje w technologie i przedsiębiorstwa oparte na technologii, Francisco Partners sprawuje obecnie wyłączną kontrolę nad SmartBear,
- w przypadku przedsiębiorstwa SmartBear: to firma prowadząca działalność w zakresie dostarczania oprogramowania skoncentrowana na testowaniu aplikacji, monitorowaniu i pracach rozwojowych. SmartBear zapewnia narzędzia w całym cyklu rozwoju oprogramowania, w tym narzędzia do automatyzacji testów, cyklu życia API, współpracy, testowania wydajności i zarządzania testami.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10042 — Vista Equity Partners/Francisco Partners Management/Smartbear Software

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10062 — SDK/Freja Transport&Logistics)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2020/C 415/14)

1. W dniu 23 listopada 2020 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- przedsiębiorstwo SDK A/S („SDK”, Dania), należące do grupy A/S United Shipping & Trading Company („USTC”) i ostatecznie kontrolowane przez obywateli duńskich, pana Torbena Østergaarda Nielsena, panią Mię Østergaard Nielsen i panią Ninę Østergaard Borris;
- przedsiębiorstwo Freja Transport & Logistics Holding A/S („FTL”, Dania), należące do JJH Invest ApS i AH Skive ApS i ostatecznie kontrolowane przez obywatela Danii pana Jørgena Jørgensena Hansena.

Przedsiębiorstwo SDK przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem FTL. Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku przedsiębiorstwa SDK: żegluga, logistyka, czarterowanie i inne usługi dla sektora rejsów wycieczkowych w Europie Północnej, w tym usługi sztauerskie, usługi agencji portowych, odpraw celnych, czarterowania komercyjnego, usługi spedycyjne drogą lądową i morską oraz w ograniczonym zakresie drogą lotniczą;
- w przypadku przedsiębiorstwa FTL: krajowe i transgraniczne usługi spedycyjne drogą lądową oraz w ograniczonym zakresie drogą powietrzną i morską.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.10062— SDK/Freja Transport & Logistics

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.10029 - ABN AMRO BANK/ODDO BHF/JV)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2020/C 415/15)

1. W dniu 24 listopada 2020 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- ABN AMRO Bank N.V. („ABN AMRO”, Niderlandy), oraz,
- ODDO BHF SCA („ODDO BHF”, Francja).

ABN AMRO i ODDO BHF przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem ABN AMRO-ODDO BHF B.V.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów w nowo utworzonej spółce będącej wspólnym przedsiębiorcą.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku ABN AMRO: holenderski bank zajmujący się bankowością detaliczną (w tym bankowością prywatną), bankowością korporacyjną, bankowością inwestycyjną oraz oferujący usługi maklerskie, rozliczeniowe i powiernicze.
- w przypadku ODDO BHF: francusko-niemiecka grupa świadcząca usługi finansowe zajmująca się bankowością prywatną, zarządzaniem aktywami, bankowością korporacyjną, bankowością inwestycyjną, usługami w zakresie badań i metali oraz usługami maklerskimi i walutowymi.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

Sprawa M.10029 - ABN AMRO BANK/ODDO BHF/JV

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)